

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΠ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ – Ν.-Κ. ΧΛΕΠΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ISO 9001:2015
Πατριάρχου Ιωακείμ 30-32, 10675 Αθήνα - Κολωνάκι
Τηλ. 210-7222007, Fax 210-7222182
Υποκατάστημα Θεσσαλονίκης: Τσιμισκή 54
www.publiclaw-lawfirm.gr

AP. PAPACONSTANTINOY – N.K. HLEPAS & PARTNERS LAW FIRM
30-32 Patriarchou Ioakim str., 10675 Athens – Kolonaki
Tel. 0030210-7222007, Fax 0030210-7222182
Office in Thessaloniki: Tsimiski 54
www.publiclaw-lawfirm.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Των

1. Δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού φορέα με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΙΚΑ ΕΤΑΜ» (ΠΟΣΕ ΙΚΑ ΕΤΑΜ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Στουρνάρη αριθμ. 30 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 099793893.
2. Δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» (ΠΟΠΟΚΠ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αριθμ. 67 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 090261903.
3. Βασιλείου Ζάτου του Χρήστου, υποψηφίου συνταξιούχου του ε-ΕΦΚΑ, κατοίκου Περιστερίου Αττικής, οδός Σαγγαρίου αριθμ. 74, με Α.Φ.Μ. 028067578.

Κατά

1. Του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων,
2. Του Υπουργού Οικονομικών,
νομίμως εκπροσωπουμένων.

Για την αναστολή εκτελέσεως

1. Της υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 45891/02.07.2021 Αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (Καθορισμός των προϋποθέσεων,

Δικηγορική Εταιρεία

Απ. Παπακωνσταντίνου – Ν.-Κ. Χλέπας & Συνεργάτες

ISO 9001:2015

Πατριάρχου Ιωακείμ 30-32, 10675 Αθήνα - Κολωνάκι

Υποκατάστημα Θεσσαλονίκης: Τσιμισκή 54

Τηλ. 210-7222007, Fax 210-7222182, e-mail: papacostantinou.law@gmail.com
www.publiclaw-lawfirm.gr

κανόνων, διαδικασίας και λοιπών θεμάτων για την πιστοποίηση επαγγελματιών για την εφαρμογή του άρθρου 255 του ν. 4798/2021 (Α' 68)» (ΦΕΚ τ. Β' αριθμ. 2954/05.07.2021).

2. Κάθε άλλης συναφούς πράξεως της Διοικήσεως.

Αθήνα, 13 Ιουλίου 2021

Με την από 13.07.2021 αίτηση ακυρώσεως που ασκήσαμε ενώπιον του Δικαστηρίου Σας ζητούμε την ακύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 45891/02.07.2021 Αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (Καθορισμός των προϋποθέσεων, κανόνων, διαδικασίας και λοιπών θεμάτων για την πιστοποίηση επαγγελματιών για την εφαρμογή του άρθρου 255 του ν. 4798/2021 (Α' 68)» (ΦΕΚ τ. Β' αριθμ. 2954/05.07.2021), ως και κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως. Ειδικότερα, η ως άνω αίτηση ακυρώσεως έχει ως κάτωθι:

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Των

1. Δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού φορέα με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΙΚΑ ΕΤΑΜ» (ΠΟΣΕ ΙΚΑ ΕΤΑΜ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Στουρνάρη αριθμ. 30 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 099793893.
2. Δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» (ΠΟΠΟΚΠ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αριθμ. 67 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α/Φ.Μ. 090261903.
3. Βασιλείου Ζώτου του Χρήστου, υποψηφίου συνταξιούχου του ε-ΕΦΚΑ, κατοίκου Περιστερίου Αττικής, οδός Σαγγαρίου αριθμ. 74, με Α.Φ.Μ. 028067578.

Κατά

1. Του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων,
2. Του Υπουργού Οικονομικών,
νομίμως εκπροσωπουμένων.

Για την ακύρωση

1. Της υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 45891/02.07.2021 Αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (Κάθορισμός των προϋποθέσεων, κανόνων, διαδικασίας και λοιπών θεμάτων για την πιστοποίηση επαγγελματιών για την εφαρμογή του άρθρου 255 του ν. 4798/2021 (Α' 68)) (ΦΕΚ τ. Β' αριθμ. 2954/05.07.2021).
2. Κάθε άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2021

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 255 και 257 του ν. 4798/2021 επιχειρείται, για πρώτη φορά, η απονομή των συνταξιοδοτικών παροχών με τη «σύμπραξη» ιδιωτών («πιστοποιημένοι επαγγελματίες»). Ειδικότερα, με το άρθρο 255 του ανωτέρω νόμου προβλέπεται η δυνατότητα «πιστοποιημένων επαγγελματιών» να «συμπράττουν στη διαδικασία απονομής συνταξιοδοτικών παροχών». Συγκεκριμένα, οι εν λόγω «πιστοποιημένοι επαγγελματίες» αποκτούν τη δυνατότητα να διαπιστώνουν τον χρόνο ασφάλισης, την ύπαρξη τυχόν οφειλομένων εισφορών, να υπολογίζουν τα ποσά για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου, καθώς και να εκδίδουν σχετικές βεβαιώσεις επ' αυτών. Επιπλέον, δύνανται να συντάσσουν σχέδιο απόφασης τόσο προσωρινής, όσο και οριστικής (κύριας και επικουρικής) σύνταξης, αλλά και να εκδίδουν την προσυνταξιοδοτική βεβαίωση. Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, τα ανωτέρω σχέδια και βεβαιώσεις «παράγονταν πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αυτές», ενώ με βάση αυτές τις βεβαιώσεις οι αρμόδιες υπηρεσίες του ε-ΕΦΚΑ υπολογίζουν το ποσό της σύνταξης και εκδίδουν την οικεία πράξη απονομής

Δικηγορική Εταιρεία

Απ. Παπακωνσταντίνου – Ν.-Κ. Χλέπας & Συνεργάτες

ISO 9001:2015

Πατριάρχου Ιωακείμ 30-32, 10675 Αθήνα – Κολωνάκι

Υποκατάστημα Θεοσαλονίκης: Τομισκή 54

Τηλ. 210-7222007, Fax 210-7222182, e-mail: papacostantinou.law@gmail.com

www.publiclaw-lawfirm.gr

της. Εξάλλου, με βάση το σχέδιο προσωρινής ή οριστικής σύνταξης που οι ίδιοι εκπονούν, οι αρμόδιες Υπηρεσίες υποχρεούνται να εκδώσουν τη συνταξιοδοτική απόφαση εντός τριάντα ημερών, ενώ μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής, το εν λόγω σχέδιο θεωρείται εγκεκριμένο και επέχει θέση πράξης απονομής σύνταξης. Παραλλήλως, προβλέπεται το «ανεύθυνο» των υπαλλήλων που εκδίδουν πράξεις απονομής σύνταξης με βάση τα ανωτέρω σχέδια και βεβαιώσεις σε περίπτωση που αυτά είναι εσφαλμένα.

Ως πιστοποιημένοι επαγγελμάτιες για τη διενέργεια των ανωτέρω πράξεων νοούνται, σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, τα μέλη των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας που διαθέτουν τουλάχιστον τριετή άσκηση δικηγορίας, καθώς και λογιστές – φοροτεχνικοί που είναι κάτοχοι επαγγελματικής ταυτότητας Α' τάξης. Τα εν λόγω πρόσωπα μπορούν να ασκούν τις ανωτέρω αρμοδιότητες, εφόσον περατώσουν επιτυχώς σχετικό σεμινάριο επιμόρφωσης, ασκούν δε το έργο τους κατόπιν επιλογής και ανάθεσης του ενδιαφερομένου (ασφαλισμένου ή δικαιοδόχου του ασφαλισμένου), ενώ ο e-ΕΦΚΑ καταβάλει σε αυτούς κατ' αποκοπήν αποζημίωση για κάθε επιμέρους πράξη, η οποία δεν υπόκειται σε φόρο ή εισφορά.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι με τη σχετική ανάθεση «παρέχεται αυτοδικαίως, ακόμη κι εάν δεν μνημονεύεται ρητώς στο σχετικό έγγραφο, εξουσιοδότηση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που αφορούν στον αναθέσαντα ασφαλισμένο ή δικαιοδόχο». Ακόμη, με τις εν λόγω διατάξεις προβλέπεται ότι ο e-ΕΦΚΑ πραγματοποιεί κάθε μήνα «τυχαίο δειγματοληπτικό έλεγχο σε ποσοστό τουλάχιστον 5% των πράξεων απονομής σύνταξης που εκδόθηκαν βάσει βεβαιώσεων πιστοποιημένων επαγγελματιών τον προηγούμενο μήνα». Επίσης, μπορεί να γίνεται έλεγχος και σε άλλες περιπτώσεις που θα κρίνει η Υπηρεσία. Σε περίπτωση που από μεταγενέστερο έλεγχο προκύψει σφάλμα στις ανωτέρω βεβαιώσεις ή στα σχέδια αποφάσεων, η απόφαση απονομής σύνταξης που βασίζεται σε αυτές ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται το αργότερο εντός δεκαετίας από την έκδοση της αποφάσεως. Τέλος, με το άρθρο 257 προβλέπεται ότι η προσυνταξιοδοτική βεβαιώση που εκδίδουν οι ως άνω «πιστοποιημένοι επαγγελματίες» εξομοιώνεται με απόφαση, απότελεί εκτελεστή πράξη της Διοίκησης και υπόκειται στις διοικητικές προσφυγές που προβλέπονται

από τη νομοθεσία, ενώ «παράγονν πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αυτές».

Περαιτέρω, με έρεισμα τη νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 255 παρ. 7 περιπτ. α' του ν. 4798/2021 εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία επιχειρείται ο καθορισμός των προϋποθέσεων και των διαδικασιών για την πιστοποίηση των επαγγελματιών, κατ' εφαρμογήν των ως άνω ορισμών του εν λόγω άρθρου. Την ανωτέρω Υπουργική Απόφαση, ως και κάθε συναφή πράξη της Διοικήσεως (όπως είναι ιδίως η εκδοθησόμενη -με έρεισμα την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 255 παρ. 7 περιπτ. β' του ν. 4798/2021- Κ.Υ.Α., που αφορά τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν ποσού αποζημιώσεως που καταβάλλεται από τον ε-ΕΦΚΑ στους ως άνω πιστοποιημένους επαγγελματίες), προσβάλλουμε με την παρούσα αίτηση ακυρώσεως και με προφανές έννομο συμφέρον ενώπιον του Δικαστηρίου Σας. Ειδικότερα, το πρώτο εξ ημών σωματείο ιδρύθηκε το έτος 1976 (αριθμ. Μητρώου Σωματείων 166) κατόπιν έγκρίσεως του Καταστατικού του με την υπ' αριθμ. 840/1976 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ενώ οι τροποποιήσεις του Καταστατικού του συντελέστηκαν κατά τα έτη 1983, 1986, 1993, 2004, 2008 και 2018 και εγκρίθηκαν με αντίστοιχες αποφάσεις του Πρωτοδικείου Αθηνών (βλ. τις ακροτελεύτιες διατάξεις του ισχύοντος Καταστατικού). Σύμφωνα με το Καταστατικό της Ομοσπονδίας μας, μέλη αυτής είναι οι κατά τόπους Σύλλογοι Εργαζομένων του τέως IKA ETAM (ήδη ΕΦΚΑ) (άρθρο 1), ενώ μεταξύ των σκοπών του περιλαμβάνεται «ο συντονισμός της δραστηριότητας των Συλλόγων – Μελών (Πρωτοβάθμια Συνδικαλιστικά όργανα)», «η διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών και συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων και των δημοκρατικών θεσμών στη χώρα μας», η «ενεργοποίηση στον χώρο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη διαφύλαξη, ενίσχυση και διεύρυνση του ΔΗΜΟΣΙΟΥ χαρακτήρα του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλειας στη χώρα μας, τον KOINΩΝΙΚΟΥ περιεχομένου της για την υποστήριξη του IKA ETAM, τον μεγαλύτερον ασφαλιστικό φορέα και κύριον εκφραστή της Κοινωνικής Ασφάλισης στη χώρα μας», «η ανάληψη πρωτοβουλιών... για την προβολή και διεκδίκηση κοινών αιτημάτων τόσο στον Ελλαδικό όσο και στον Διεθνή χώρο», «η αγωνιστική διεκδίκηση» των «θεμάτων που απασχολούν γενικότερα το δημοσιούπαλληλικό

συνδικαλιστικό κίνημα» (άρθρο 2), καθώς και «η προαγωγή των θεσμού των Κοινωνικών Ασφαλίσεων στη χώρα μας» (άρθρο 3 περίπτ. στ') και η «βελτίωση και αναπροσαρμογή της νομοθεσίας που κάθε φορά ισχύει, στις σύγχρονες πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες...» (άρθρο 3 *in fine*). Ακόμη, η Ομοσπονδία μας συμμετέχει, μέσω υποδεικνυομένων, κατόπιν εκλογής, από την ίδια προσώπων, στο Δ.Σ. του ΕΦΚΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1539/1985 και του άρθρου 21 του Καταστατικού της, προς προώθηση των συμφερόντων του Οργανισμού.

Περαιτέρω, η δεύτερη εξ ημών Ομοσπονδία ιδρύθηκε το έτος 2003 (βλ. απόφαση 7084/2003 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών) και αποτελεί δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση όλων των Ενιαίων Συλλόγων των εργαζομένων στις υπηρεσίες και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής, μεταξύ των οποίων ο e-ΕΦΚΑ (άρθρο 1 του Καταστατικού). Μεταξύ των σκοπών της Ομοσπονδίας περιλαμβάνονται «ο συντονισμός και η ενιαία ανάπτυξη της δράσης των μελών της για τη διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών και συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων», «η εξέψωση του πνευματικού, επαγγελματικού, κοινωνικού επιπέδου ως και η βελτίωση των συνθηκών καὶ όρων εργασίας των εργαζομένων», «η δημιουργία κλίματος αμοιβαίας συνεργασίας υπαλλήλων και κοινωνικού συνόλου», καθώς και «η συμβολή της στην προάσπιση των δημοκρατικών θεσμών, της ειρήνης και των ατομικών, κοινωνικών και εργασιακών συμφερόντων των εργαζομένων» (άρθρο 2).

Με την προσβαλλόμενη πράξη και με τις διατάξεις των άρθρων 255 και 257 του ν. 4798/2021, τις οποίες αυτή εξειδικεύει και εφαρμόζει, επιδιώκεται, όπως σημειώθηκε, η αναίρεση του δημόσιου χαρακτήρα απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών και μάλιστα κατ' ευθεία υποκατάσταση των αρμοδίων οργάνων της ασφαλιστικής διοικήσεως (e-ΕΦΚΑ) από ιδιώτες, ήτοι από πρόσωπα τα οποία δεν συνδέονται με οποιαδήποτε σχέση με το Δημόσιο ή έτερο ν.π.δ.δ. Η εν λόγω επιχειρούμενη μεταφορά κρατικών αρμοδιοτήτων που αφορούν το τομέα της Κοινωνικής Ασφαλίσεως, και μάλιστα, τον θεσμικό και διοικητικό πυρήνα αυτής, από τη Διοίκηση σε φυσικά πρόσωπα – ιδιώτες, νοθεύει τον δημόσιο χαρακτήρα της κοινωνικής ασφαλίσεως, πλήττει το κύρος του Ασφαλιστικού Φορέα και απαξιώνει τη δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση εν γένει και, ειδικότερα, την ασφαλιστική

διοίκηση, την προστασία και προαγωγή των οποίων οι Ομοσπονδίες μας έχουν ως καταστατικό σκοπό.

Πέραν τούτου, με την προσβαλλόμενη απόφαση επιχειρείται (άρθρα 4 και 5) η ανάθεση νέων αρμοδιοτήτων στον e-ΕΦΚΑ και, συγκεκριμένα, οι αρμοδιότητες του φορέα επιμόρφωσης των ιδιωτών επαγγελματιών και «πιστοποίησης» αυτών σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 255 του ν. 4798/2021, χωρίς όμως να προβλέπεται στον νόμο η δυνατότητα ανάθεσης τέτοιων αρμοδιοτήτων. Τούτο πλήττει, όπως είναι προφανές τη λειτουργία του e-ΕΦΚΑ και των υπαλλήλων του (η προστασία των συμφερόντων των οποίων συνιστά καταστατικό σκοπό των δυο πρώτων εξ ημών), οι οποίοι καλούνται να αναλάβουν πρόσθετες αρμοδιότητες, οι οποίες βαίνουν πέραν των προβλεπομένων στον νόμο και στον Οργανισμό του e-ΕΦΚΑ, επιβαρύνοντας έτσι αυτούς με άγνωστα για τους ίδιους αντικείμενα, ενώ παράλληλα δυσχεραίνεται εκ των πραγμάτων η άσκηση των νομίμως ανατιθεμένων σε αυτούς καθηκόντων.

Εξάλλου, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 12 παρ. 1 – 3 Συντ., όπου κατοχυρώνεται η ελευθερία της ενώσεως και του συνεταιρίζεσθαι, 23 παρ. 1 Συντ., που κατοχυρώνει τη συνδικαλιστική ελευθερία και 20 παρ. 1 Συντ., που κατοχυρώνει το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία προκύπτει, κατά την ορθότερη άποψη, ότι οι συνδικαλιστικοί φορείς των δημοσίων υπαλλήλων έχουν το δικαίωμα να επιδιώκουν δικαστικά την ακύρωση πράξεων της Διοικήσεως με τις οποίες πλήττονται τα συμφέροντα των μελών τους, μεταξύ δε αυτών η εν γένει άσκηση των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων τους. Είναι δε σαφές ότι κανονιστικές πράξεις, με τις οποίες επέρχεται κλονισμός της εύρυθμης λειτουργίας και της αποδόσεως των δημοσίων Υπηρεσιών πλήσσουν την εν γένει άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων τους. Υπενθυμίζεται τέλος ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου Σας, πράξεις της Διοικήσεως που πλήττουν τα συμφέροντα των μελών των συνδικαλιστικών φορέων μπορεί να προσβληθούν παραδεκτώς από τους τελευταίους (βλ. ενδεικτικά, Σ.τ.Ε. 2930/1989, 1265/2005, 69/2016, 668/2012 Ολομ.).

Ανεξαρτήτως δε των ανωτέρω, δεν πρέπει να παραβλέπεται ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αποτελούν, προεχόντως, νομικά πρόσωπα σωματειακής

μορφής, τα οποία διαθέτουν συγκεκριμένους καταστατικούς σκοπούς. Συνεπώς, η συνδρομή του εννόμου συμφέροντος ως προϋποθέσεως του παραδεκτού για την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως δεν μπορεί να εξαρτάται αποκλειστικώς από τον χαρακτήρα αυτών ως συνδικαλιστικών οργανώσεων, αλλά πρωτίστως από τους καταστατικούς σκοπούς τους, σε συνδυασμό με τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλονται με την αίτηση ακυρώσεως. Αυτό σημαίνει ότι το έννομο συμφέρον δεν μπορεί να αποκλειστεί *a priori* στην περίπτωση των σωματείων που συνιστούν συνδικαλιστικούς φορείς με βάση αποκλειστικώς τον υπόψη χαρακτήρα τους, αλλά μόνον σε συσχέτιση με τους συγκεκριμένους σκοπούς που επιδιώκει το σώματείο με βάση το Καταστατικό του. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνευτική επιλογή θα προϋπέθετε άλλωστε τον παρεμπίπτοντα έλεγχο της νομιμότητας των σκοπών του σωματείου, η οποία (νομιμότητα) έχει ήδη ελεγχθεί από τα αρμόδια πολιτικά δικαστήρια. Συνακόλουθα, κρίσιμο στοιχείο αποτελούν, σε κάθε περίπτωση, οι συγκεκριμένοι καταστατικοί σκοποί του σωματείου, ανεξαρτήτως του χαρακτήρα του ως συνδικαλιστικής οργάνωσης ή μη. Αντίθετη άποψη θα προσέκρουε άλλωστε στην ελευθερία της ενώσεως και του συνεταιρίζεσθαι καθώς και στο δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας (άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.), στο κανονιστικό περιεχόμενο των οποίων περιλαμβάνεται η ελευθερία των προσώπων να ιδρύουν σωματεία που επιδιώκουν νόμιμους για τη δημόσια τάξη σκοπούς, όπως αυτοί προσδιορίζονται ελευθέρως στο Καταστατικό τους.

Ενόψει των ανωτέρω, καθίσταται, κατά την άποψή μας, σαφές ότι οι Ομοσπονδίες μας διαθέτουν πρόδηλο έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφού με αυτήν κλονίζεται ουσιωδώς ο δημόσιος χαρακτήρας της κοινωνικής ασφαλίσεως, δεδομένου ότι με την ίδια επιδιώκεται, όπως σημειώθηκε, η *ad block* μεταφορά αρμοδιοτήτων που ανήκουν στη Διοίκηση (e-ΕΦΚΑ) σε ιδιώτες, ενώ παράλληλα πλήσσεται ευθέως το κύρος της τελευταίας, καθώς και η υπηρεσιακή λειτουργία των οργάνων της, δεδομένου μάλιστα ότι, με την υποκατάσταση των διοικητικών οργάνων από ιδιώτες επαγγελματίες, προκαλείται η ψευδής εντύπωση προς το σύνολο της κοινωνίας περί αναποτελεσματικότητας του δημόσιου ασφαλιστικού φορέα και των οργάνων του, τα εργασιακά συμφέροντα των οποίων υπηρετούμε και προάγουμε εκ των καταστατικών σκοπών μας. Συντρέχει δε,

ως εκ τούτου, επιπλέον πρόδηλο ηθικό έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως, αφού με αυτή πλήττεται το κύρος και η υπηρεσιακή αξιοπιστία των μελών μας που απαρτίζονται από υπαλλήλους του δημόσιου ασφαλιστικού φορέα.

Σε κάθε περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιστρατεύεται ευθέως τον δημόσιο χαρακτήρα του θεσμού της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, υποσκάπτοντας τη λειτουργική αξιοπιστία της και το θεσμικό της κύρος, ήτοι αποβλέπει σε σκοπούς ευθέως αντίθετους προς τους καταστατικούς σκοπούς μας.

Τέλος, ο τρίτος εξ ημών *Βασίλειος Ζώτος*, είμαι ασφαλισμένος του τέως ΙΚΑ – ΕΤΑΜ και ήδη e-ΕΦΚΑ και υπέβαλα την 30.03.2021 την (δεύτερη) αίτησή μου προς τον e-ΕΦΚΑ για την απονομή συντάξεως, αφού πληρώ το σύνολο των νομίμων προϋποθέσεων συνταξιοδότησής μου, διαθέτω δε πρόδηλο έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως, αφού με αυτήν ανατίθενται οι αρμοδιότητες της απονομής συνταξιοδοτικών παροχών του e-ΕΦΚΑ σε ιδιώτες επαγγελματίες, με συνέπεια να αίρεται η συνταγματική εγγύηση προς τους υποχρεωτικώς ασφαλισμένους, όπως εγώ, που συνίσταται στην ανάθεση της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης στο Δημόσιο ή σε ν.π.δ.δ. (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1880/2019 Ολομ., 2287/2015 Ολομ., 3096/2001 Ολομ., 5024/1987 Ολομ.). Εξάλλου, με την εν λόγω προσβαλλόμενη απόφαση αίρεται η διαφάνεια, δημοσιότητα και αντικειμενικότητα που διέπουν την ασφαλιστική Διοίκηση κατά την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων της, αφού η απονομή των συνταξιοδοτικών παροχών μου θα γίνει υποχρεωτικώς από ιδιώτη επαγγελματία και όχι από τον e-ΕΦΚΑ ή έστω από έτερο ν.π.δ.δ., που παρέχει εχέγγυα διαφάνειας, αξιοπιστίας και αντικειμενικότητας, τα οποία είναι σύμφυτα με τη λειτουργία των δημοσίων υπαλλήλων, ενώ καθίσταται η απονομή της συντάξεώς μου αντικείμενο ιδιώτη επαγγελματία. Τούτο δε, αφού η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 255 του ν. 4798/2021 προβλέπει ότι «*τα σχέδια και οι βεβαιώσεις της περ. β) της παρ. 1 αξιοποιούνται και για τη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών επί αιτήσεων που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος*

χρόνου οι αποφάσεις απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών μου. Σε κάθε περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση και οι διατάξεις του άρθρου 255 του ν. 4798/2021, επί των οποίων αυτή ερείδεται, δεν μου παρέχει επαρκή εχέγγυα, όπως μου παρέχει ο e-ΕΦΚΑ, περί του ορθού υπολογισμού των συνταξιοδοτικών παροχών μου, αφού δεν προβλέπεται έλεγχος από τον υπόψη φορέα δημόσιας υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης των βεβαιώσεων και των αποφάσεων των ιδιωτών όταν ιδίως αυτοί εκδίδουν τις πράξεις απονομής της σύνταξης, ενώ παράλληλα τα στοιχεία που βεβαιώνουν οι πιστοποιημένοι ιδιώτες επαγγελματίες προβλέπονται ως υποχρεωτικά και δεσμευτικά για τον e-ΕΦΚΑ, με συνέπεια να μην διαθέτω αποτελεσματική δυνατότητα ελέγχου της ακρίβειας των στοιχείων αυτών. Σύμφωνα δε με τις εν λόγω διατάξεις εάν παρέλθουν δέκα έτη και δεν έχει ελεγχθεί η νομιμότητα και η ακρίβεια των αποφάσεων των ιδιωτών περί απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών μου δεν θα μπορώ πλέον να τις αμφισβητήσω διοικητικά ή δικαστικά, ακόμη και αν εμφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα.

Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι διαθέτουμε πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσης αιτήσεως ακυρώσεως. Ζητούμε δε την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως για τους κάτωθι νόμιμους και βάσιμους λόγους:

Β. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 255 του ν. 4798/2021: «*1.α. Πιστοποιημένοι επαγγελματίες μπορούν να συμπράττουν, σύμφωνα με τους όρους του κεφαλαίου αυτού, στη διαδικασία απονομής συνταξιοδοτικών παροχών (κύριων συντάξεων, και επικουρικών συντάξεων) από τον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). β. Οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες: α) διαπιστώνουν τον χρόνο ασφάλισης σε ένα ή περισσότερους οργανισμούς κυρίας ή επικουρικής ασφάλισης και εκδίδουν σχετική βεβαίωση, β) διαπιστώνουν την ύπαρξη ή μη οφειλομένων εισφορών του αντοαπασχολούμενου ή ελεύθερου επαγγελματία ασφαλισμένου και εκδίδουν σχετική βεβαίωση ή υποβάλλουν αίτηση για ρύθμιση, γ) υπολογίζουν το οφειλόμενο ποσό για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου και εκδίδουν σχετική βεβαίωση, δ) συντάσσουν*

σχέδιο απόφασης προσωρινής σύνταξης, καθώς και οριστικής κύριας και επικουρικής σύνταξης, ε) εκδίδοντας την προσυνταξιοδοτική βεβαίωση του άρθρου 47 του ν. 2676/1999 (Α' 1). γ. Σε περίπτωση παράλληλης ή διαδοχικής ασφάλισης, οι βεβαιώσεις και τα σχέδια αποφάσεων της περ. β) περιλαμβάνοντας τα παραπάνω στοιχεία για όλα τα ταμεία, στα οποία ο ασφαλισμένος είχε ασφαλισθεί ή όφειλε να έχει ασφαλισθεί. δ. Τα σχέδια και οι βεβαιώσεις της περ. β) που συντάσσονται εκδίδονται οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες παράγοντας πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αυτές. ε. Με βάση τις βεβαιώσεις της περ. β) οι αρμόδιες υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ υπολογίζουν το ποσό της σύνταξης και εκδίδονται την πράξη απονομής της σύνταξης. Η πράξη απονομής της σύνταξης αναρτάται στην προσωπική θυρίδα του πολίτη στην Ενιαία Ψηφιακή Πόλη της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr), σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 4727/2020. Ειδικά όταν υποβληθεί σχέδιο προσωρινής ή οριστικής σύνταξης ή επικουρικής, αυτή περιλαμβάνει υπολογισμό του ποσού της σύνταξης και η συνταξιοδοτική απόφαση εκδίδεται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την υποβολή του σχεδίου απόφασης. Με την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής, το σχέδιο θεωρείται εγκεκριμένο και επέχει θέση πράξης απονομής σύνταξης, η οποία αναρτάται στην προσωπική θυρίδα του πολίτη στην Ενιαία Ψηφιακή Πόλη της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr). στ. Οι υπάλληλοι που εκδίδονται πράξεις απονομής σύνταξης, κύριας ή επικουρικής, ή εφάπαξ με βάση τα σχέδια και τις βεβαιώσεις της περ. β), δεν έχουν καμία ευθύνη για εγγραφές και ενδείξεις των πράξεων που οφείλονται σε σφάλματα των βεβαιώσεων. 2. α. Για την εκτέλεση του έργου της παρ. 1 μπορούν, μετά από επιτυχή περάτωση σεμιναρίου επιμόρφωσης, να πιστοποιηθούν: α) μέλη των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας με τριετή τουλάχιστον άσκηση δικηγορίας και β) λογιστές - φοροτεχνικοί, κάτοχοι επαγγελματικής ταυτότητας Α' τάξης, οι οποίοι έχουν υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση της παρ. 7 του άρθρου 4 του π.δ. 340/1998 (Α' 228). β. Οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες εγγράφονται σε ειδικό μητρώο πιστοποιημένων επαγγελματιών που τηρείται στον e-ΕΦΚΑ, εποπτεύεται από αυτόν και είναι προσβάσιμο μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πόλης της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr). 3. α. Οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες ασκούν το έργο τους μετά από ανάθεση που γίνεται από τον ενδιαφερόμενο ασφαλισμένο ή τον δικαιοδόχο του ασφαλισμένου. β. Η ανάθεση από

τον ενδιαφερόμενο ασφαλισμένο ή δικαιοδόχο γίνεται μέσω υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α' 75) που απενθύνεται στον e-ΕΦΚΑ, με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του αναθέτοντος από δημόσια υπηρεσία ή μέσω της ηλεκτρονικής πόλης gov.gr, και καθορίζει το ειδικότερο αντικείμενο του έργου. Η ανάθεση μπορεί να γίνει και με καταχώρηση σε ειδική πλατφόρμα στο πληροφοριακό σύστημα του e-ΕΦΚΑ που είναι προσβάσιμη μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πόλης της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr), στην οποία εισέρχονται ο ενδιαφερόμενος ασφαλισμένος και ο πιστοποιημένος επαγγελματίας χρησιμοποιώντας τους τρόπους ανθεντικοποίησης του άρθρου 24 του ν. 4727/2020 για χρήση υπηρεσιών μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πόλης (ΕΨΠ-gov.gr). Ο e-ΕΦΚΑ καταβάλλει κατ' αποκοπήν αποζημιώσεις στους πιστοποιημένους επαγγελματίες για κάθε επιμέρους πράξη από αυτές της περ. β) της παρ. 1. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται από τον e-ΕΦΚΑ είναι αφορολόγητες, ακατάσχετες και ανεκχώρητες και δεν υπόκεινται σε κανενός είδους φόρο και εισφορά, συμπεριλαμβανομένης και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 (Α' 167). γ. Με την ανάθεση παρέχεται αυτοδικαίως, ακόμη κι εάν δεν μνημονεύεται ρητώς στο σχετικό έγγραφο, εξουσιοδότηση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που αφορούν στον αναθέσαντα ασφαλισμένο ή δικαιοδόχο. Η αποδοχή της ανάθεσης γίνεται με συνυπογραφή του πιστοποιημένου επαγγελματία στην υπεύθυνη δήλωση, η οποία όμως δεν απαιτεί θεώρηση του γνησίου αυτής, ή με τη σχετική καταχώρηση στο πληροφοριακό σύστημα του e-ΕΚΦΑ της περ. β). δ. Οι βεβαιώσεις και τα σχέδια αποφάσεων της περ. β) της παρ. 1 που εκδίδονται και συντάσσονται, αντίστοιχα, οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες συνοδεύονται την ηλεκτρονική αίτηση συνταξιοδότησης. Συνοδεύονται από υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 που απενθύνεται στον e-ΕΦΚΑ, με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του πιστοποιημένου επαγγελματία από δημόσια υπηρεσία ή μέσω της ηλεκτρονικής πόλης gov.gr, με την οποία βεβαιώνεται η ακρίβειά τους. Η καταχώρησή τους στο πληροφοριακό σύστημα του e-ΕΦΚΑ υπέχει και θέση υπεύθυνης δήλωσης με το παραπάνω περιεχόμενο. Επίσης, μπορούν να υποβληθούν και σε προγενέστερο ή μεταγενέστερο της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης στάδιο. ε. Τα πρωτότυπα έγγραφα που τεκμηριώνονται τις βεβαιώσεις

και αποφάσεις της περ. β) της παρ. 1 υποβάλλονται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη υποβολή της αίτησης της περ. δ) στον e-ΕΦΚΑ. 4. α. Η αρμόδια υπηρεσία του e-ΕΦΚΑ πραγματοποιεί υποχρεωτικά κάθε μήνα τυχαίο δειγματοληπτικό έλεγχο σε ποσοστό τουλάχιστον 5% των πράξεων απονομής σύνταξης που εκδόθηκαν βάσει βεβαιώσεων πιστοποιημένων επαγγελματιών τον προηγούμενο μήνα. Επίσης, γίνεται έλεγχος μετά την έκδοση της απόφασης απονομής συνταξιοδοτικών παροχών και σε άλλες περιπτώσεις που επιλέγονται κατά την κρίση της υπηρεσίας βάσει κριτηρίων, όπως το ύψος της απονεμόμενης σύνταξης ή περιπτώσεις οριακής θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. β. Εάν από μεταγενέστερο έλεγχο προκύψει ότι βεβαιώσεις ή σχέδια αποφάσεων της περ. β) της παρ. 1 με βάση τις οποίες χορηγήθηκε η σύνταξη είναι εσφαλμένα ή ελλιπή, η απόφαση απονομής σύνταξης που βασίζεται σε αυτές, κατά περίπτωση, ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται λόγω πλάνης περί τα πράγματα το αργότερο εντός δεκαετίας από την έκδοση της πράξης απονομής της σύνταξης. 5. α. Εάν από τους ελέγχους της παρ. 4 διαπιστωθεί ότι ο πιστοποιημένος επαγγελματίας έχει εκδώσει εσφαλμένες ή ελλιπείς βεβαιώσεις που αφορούν σε τρεις τουλάχιστον ασφαλισμένους, η πιστοποίησή του ανακαλείται με απόφαση του Διοικητή του e-ΕΦΚΑ και αποκλείεται η εκ νέου χορήγησή της για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών. β. Ο πιστοποιημένος επαγγελματίας, εάν το σφάλμα ή οι ελλείψεις στις βεβαιώσεις που εκδίδει οφείλεται σε βαρεία αμέλεια ή δόλο, ευθύνεται εις ολόκληρον με τον αχρεωστήτως λαβόντα για την επιστροφή ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως εξαιτίας του σφάλματος. Τα ως άνω ποσά αναζητούνται βάσει του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ) εντόκως. Επίσης, είναι δυνατή με απόφαση του διοικητή του e-ΕΦΚΑ η επιβολή διοικητικού προστίμου από χίλια (1.000) έως πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εσφαλμένη βεβαιώση ή σχέδιο που οφείλεται σε βαρεία αμέλεια ή δόλο. γ. Οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν αυτοτελώς κατά των πράξεων μεταρρύθμισης ή ανάκλησης συντάξεων της περ. β) της παρ. 4 προσφυγή ουσίας ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, όταν οι ανακαλούμενες ή μεταρρυθμιζόμενες συντάξεις απονεμήθηκαν βάσει βεβαιώσεων ή σχεδίων που εξέδωσαν. 6. α. Σκοπός επεξεργασίας των ανωτέρω δεδομένων είναι η απονομή συντάξεων από τον e-ΕΦΚΑ. Η νόμιμη βάση επεξεργασίας των απλών προσωπικών δεδομένων των ασφαλισμένων είναι οι περ. γ) και ε) της παρ. 1 του

άρθρον 6 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, «ΓΚΠΔ», L 119). Νομική βάση επεξεργασίας των ειδικών κατηγοριών προσωπικών δεδομένων είναι η περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 9 του ΓΚΠΔ και η περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 22 του ν. 4624/2019 (Α' 137). β. Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας, ο e-ΕΦΚΑ ενεργεί υπό την ιδιότητα του υπευθύνου επεξεργασίας κατά την έννοια της περ. 7 του άρθρου 4 του ΓΚΠΔ και οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες ενεργούν υπό την ιδιότητα των εκτελούντων την επεξεργασία κατά την έννοια της περ. 8 του άρθρου 4 του ΓΚΠΔ. Αμφότεροι οφείλουν να τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του ΓΚΠΔ και του ν. 4624/2019, και ιδίως, οι εκτελούντες την επεξεργασία: βα) επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των ασφαλισμένων μόνο βάσει καταγεγραμμένων εντολών του e-ΕΦΚΑ, ως υπευθύνου επεξεργασίας, ββ) αναλαμβάνουν την υποχρέωση τήρησης εμπιστευτικότητας σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων τους, βγ) λαμβάνουν όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τη διασφάλιση του απορρήτου και της ασφάλειας της επεξεργασίας δυνάμει του άρθρου 32 του ΓΚΠΔ. γ. Η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από τους πιστοποιημένους επαγγελματίες διέπεται από σύμβαση που καταρτίζεται μεταξύ του e-ΕΦΚΑ και του Πιστοποιημένου Επαγγελματία, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 28 του ΓΚΠΔ με την οποία αποδέχονται εγγράφως και την πολιτική προστασίας προσωπικών δεδομένων του e-ΕΦΚΑ. Κατά την επεξεργασία των δεδομένων λαμβάνονται τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια αυτών και τα οποία αναφέρονται αναλυτικά στη σύμβαση που θα συναφθεί. δ. Για την εκτέλεση του έργου τους οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες έχουν πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία και δεδομένα που τηρούνται σε ηλεκτρονικά και έγχαρτα αρχεία του e-ΕΦΚΑ, τα οποία αφορούν στον ασφαλισμένο που τους ανέθεσε την έκδοση βεβαίωσης ή τη σύνταξη σχεδίου της περ. β) της παρ. 1, και έχουν τη δυνατότητα να καταχωρίζουν τις βεβαιώσεις και, όταν απαιτείται, κάθε αναγκαίο στοιχείο στο πληροφοριακό σύστημα του e-ΕΦΚΑ, το οποίο είναι προσβάσιμο μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-gov.gr), κατόπιν αυθεντικοποίησής τους, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ν. 4727/2020... 8. Τα σχέδια και οι βεβαιώσεις της περ. β) της παρ. 1

αξιοποιούνται και για τη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών επί αιτήσεων που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος».

Εξάλλου, το άρθρο 257 προβλέπει: «1. Οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 47 του ν. 2676/1999 (Α' 1) τροποποιούνται ως πρός τον φορέα ασφάλισης, η παρ. 2 τροποποιείται ως προς τον φορέα υποβολής της αίτησης προσδιορισμού του χρόνου ασφάλισης και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως ακολούθως: "1. Μετά από αίτηση του ασφαλισμένου, που υποβάλλεται στα τελευταία δύο (2) χρόνια πριν από την ημερομηνία συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση, ο e-ΕΦΚΑ υποχρεούται να προβαίνει σε προσδιορισμό του χρόνου ασφάλισής του και να χορηγεί την αντίστοιχη προσυνταξιοδοτική βεβαίωση, αφού καλέσει τον ασφαλισμένο να συμπληρώσει τα τυχόν ελλείποντα δικαιολογητικά. Η βεβαίωση εξομοιώνεται με απόφαση, αποτελεί εκτελεστή πράξη της Διοίκησης και υπόκειται στις διοικητικές προσφυγές που προβλέπονται από τη νομοθεσία. Η υπηρεσία που είναι αρμόδια για την έκδοση της βεβαίωσης αποφαίνεται εντός τριών (3) μηνών από τη συμπλήρωση των κατά περίπτωση απαιτούμενων δικαιολογητικών. 2. Όταν ο ασφαλισμένος έχει υπαχθεί στην ασφάλιση περισσότερων του ενός πρώην ασφαλιστικών φορέων, η αίτηση είναι υποχρεωτική, υποβάλλεται άπαξ, λογίζεται δε ότι συμπεριλαμβάνει όλους τους πρώην ασφαλιστικούς φορείς. Η σχετική προσυνταξιοδοτική βεβαίωση συνυποβάλλεται με την αίτηση συνταξιοδότησης. 3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του e-ΕΦΚΑ καθορίζονται οι αρμόδιες υπηρεσίες για την υποβολή της αίτησης και την έκδοση της βεβαίωσης, τα απαραίτητα δικαιολογητικά, τα στοιχεία και το περιεχόμενο της βεβαίωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος". 2. Οι προσυνταξιοδοτικές βεβαιώσεις του άρθρου 47 του ν. 2676/1999 (Α' 1) μπορούν να εκδίδονται και από πιστοποιημένους επαγγελματίες του άρθρου 1 και παράγοντα πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αντές. 3. Η ισχύς της παρ. 2 του άρθρου 47 του ν. 2676/1999, όπως αντή τροποποιείται με το παρόν, άρχεται από την έναρξη λειτουργίας του ειδικού μητρώου πιστοποιημένων επαγγελματιών που τηρείται στον e-ΕΦΚΑ».

Όπως σημειώθηκε, με τις ανωτέρω διατάξεις μεταβάλλεται άρδην η διοικητική διαδικασία απονομής συνταξιοδοτικών παροχών (κύριων συντάξεων και επικουρικών συντάξεων) από τον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής

Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), αφού με αυτές προβλέπεται πλέον η ουσιαστική σύμπραξη της ασφαλιστικής διοικήσεως από ιδιώτες επαγγελματίες και, συγκεκριμένα, από δικηγόρους και λογιστές – φοροτεχνικούς. Οι εν λόγω επαγγελματίες αναλαμβάνουν έργα της Διοικήσεως που αφορούν τη διαπίστωση του χρόνου ασφάλισης, την ύπαρξη ή μη οφειλόμενων εισφορών, τον υπολογισμό των ποσών για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης, καθώς και προσυνταξιοδοτικές βεβαιώσεις του άρθρου 47 του ν. 2676/1999, ενώ παράλληλα εκδίδουν βεβαιώσεις ως προς τα ανωτέρω και συντάσσουν σχέδια απόφασης πρόσωρινής σύνταξης και οριστικής σύνταξης (κύριας και επικουρικής). Οι εν λόγω βεβαιώσεις που εκδίδουν και τα σχέδια αποφάσεων που εκπονούν οι ιδιώτες επαγγελματίες παράγουν μάλιστα, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 255 παρ. 1 περιπτ. δ' «πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αυτές. Επισημαίνεται εξάλλου ότι τα ανωτέρω σχέδια απονομής συντάξεων επέχουν θέση πράξης απονομής σύνταξης εάν παρέλθει προθεσμία 30 ημερών από την υποβολή τους και οι αρμόδιες Υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ δεν έχουν εκδώσει την πράξη απονομής. Τοιουτρόπως, αναγνωρίζεται η δυνατότητα υποκατάστασης της ασφαλιστικής διοικήσεως από ιδιώτες επαγγελματίες κατά την ενάσκηση αμιγώς διοικητικής φύσεως αρμοδιότητας (έκδοση πράξεων απονομής σύνταξης, προσυνταξιοδοτικές και συνταξιοδοτικές βεβαιώσεις).

Περαιτέρω, με την **προσβαλλόμενη απόφαση** ορίζονται, όπως εξαγγέλλεται στο άρθρο 1 αυτής, «η ύλη και το πρόγραμμα επιμόρφωσης, ο φορέας επιμόρφωσης και ο φορέας πιστοποίησης των πιστοποιημένων επαγγελματιών, οι λεπτομέρειες για τη διαδικασία επιμόρφωσης και εγγραφής στο ειδικό μητρώο πιστοποιημένων επαγγελματιών και για τη διαπίστωση της έναρξης λειτουργίας του, η διαδικασία και τα κριτήρια επιβολής κυρώσεων, κατηγορίες συντάξεων, για τις οποίες χορηγούνται βεβαιώσεις ή συντάσσονται σχέδια αποφάσεων από τους πιστοποιημένους επαγγελματίες και άλλες λεπτομέρειες αναγκαίες για την εφαρμογή του άρθρου 255 του ν. 4798/2021». Ειδικότερα, προβλέπεται η ύλη της επιμόρφωσης (άρθρο 3), ορίζεται ο e-ΕΦΚΑ ως φορέας επιμόρφωσης και πιστοποίησης των επαγγελματιών που μπορεί να πιστοποιηθούν και αναγνωρίζεται η δυνατότητα σε ιδιωτικούς φορείς να παρέχουν υπηρεσίες επιμόρφωσης (άρθρα 4-5), προβλέπονται δε η διαδικασία της πιστοποίησης (άρθρο 6), οι λεπτομέρειες οργάνωσης της επιμόρφωσης (άρθρο 7), η

διαδικασία των εξετάσεων για την πιστοποίηση (άρθρα 8-10), η εγγραφή στο μητρώο πιστοποιημένων επαγγελματιών (άρθρο 11), τα στοιχεία που τηρούνται στο μητρώο (άρθρο 12), καθώς και οι κυρώσεις για τα σφάλματα που τυχόν διαπράττουν οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους (άρθρο 13).

Τοιουτρόπως, με την ως άνω προσβαλλόμενη Απόφαση επιχειρείται η εξειδίκευση και η εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων των άρθρων 255 και 257 του ν. 4798/2021, στις εξουσιοδοτικές διατάξεις των οποίων άλλωστε ερείδεται. Οι εν λόγω νομοθετικές διατάξεις προσκρούουν, κατά την άποψή μας, ευθέως στο Σύνταγμα. Ειδικότερα, με το άρθρο 22 παρ. 5 Συντ., το οποίο ορίζει ότι «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει», κατοχυρώνεται, για πρώτη φορά στη συνταγματική ιστορία μας, ο θεσμός της κοινωνικής ασφαλίσεως. Με τη διάταξη αυτή υποχρεώνεται ο κοινός νομοθέτης να οργανώσει την ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου πληθυσμού της Χώρας. Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας, «ο σκοπός της κοινωνικής ασφαλίσεως δηλαδή η διασφάλιση στους εργαζόμενους, όταν αναιρείται η ικανότητά τους να εργάζονται, ικανοποιητικού επιπέδου διαβιώσεως εγγύς εκείνου που είχαν κατά τον εργασιακό τους βίο, ανάγεται σε δημόσιο συμφέρον και δικαιολογεί την καθιέρωση από τον κοινό νομοθέτη της κοινωνικής ασφαλίσεως ως υποχρεωτικής, με περαιτέρω συνέπεια, την ανάθεση αυτής αποκλειστικώς στο Κράτος ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως εγγύηση προς δύσους υποχρεωτικώς ασφαλίζονται» (Σ.τ.Ε. 1880/2019 Ολομ., 2287/2015 Ολομ., 3096/2001 Ολομ., 5024/1987 Ολομ.).

Στο εν λόγω νομολογιακό πλαίσιο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ανάθεση αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες και, μάλιστα, εκείνων των αμροδιοτήτων που περιλαμβάνονται στο θεσμικό πυρήνα της δημόσιας – υποχρεωτικής- κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι προεχόντως η αρμοδιότητα της διαπίστωσης της πληρώσεως των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης, του υπολογισμού του ύψους και της απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών, δεν είναι επιτρεπτή από το Σύνταγμα, αφού τούτο νοθεύει ευθέως τον δημόσιο χαρακτήρα της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης και δη στον θεσμικό πυρήνα του. Πράγματι, η καθιέρωση της κοινωνικής ασφαλίσεως ως υποχρεωτικής έχει ως συνέπεια, σύμφωνα με την ως άνω πάγια νομολογία του Δικαστηρίου Σας, «την

ανάθεση αυτής αποκλειστικώς στο Κράτος ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως εγγύηση προς όσους υποχρεωτικώς ασφαλίζονται». Η μεταφορά των ως άνω αρμοδιοτήτων της ασφαλιστικής διοικήσεως σε έτερα πρόσωπα πλην του Δημοσίου ή άλλων ν.π.δ.δ., όπως είναι αυτή που προβλέπεται με τις επίμαχες ρυθμίσεις του ν. 4798/2021, αναιρεί, ανεπιτρέπτως, την εγγύηση που κατοχυρώνει το Σύνταγμα προς όσους ασφαλίζονται υποχρεωτικώς. Επομένως, η μεταφορά και η ανάθεση αρμοδιοτήτων που εμπίπτουν μάλιστα στον ως άνω στενό πυρήνα της λειτουργίας της ασφαλιστικής διοικήσεως δεν μπορεί να εναρμονιστεί με τους ορισμούς του άρθρου 22 παρ. 5 Συντ.

*Επισημαίνεται δε ότι η ανάθεση των ως άνω αρμοδιοτήτων της ασφαλιστικής διοικήσεως σε ιδιώτες, που επιχειρείται με την προσβαλλόμενη Απόφαση, δεν αφορά μόνον τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών παροχών και τον χρόνο ασφάλισης των υποχρεωτικώς ασφαλισμένων, αλλά, πρωτίστως, αφορά την **έκδοση αποφάσεων απονομής σύνταξης**, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της διατάξεως του άρθρου 255 παρ. 1 περιπτ. ε' εδ. γ' του ν. 4798/2021, καθώς και προσυνταξιοδοτικών βεβαιώσεων του άρθρου 47 του ν. 2676/1999, σύμφωνα με τους ορισμούς των άρθρων 255 παρ. 1 περιπτ. β' και 257 του ίδιου νόμου. Εξάλλου, ακόμη και τα σχέδια αποφάσεων απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών που «**συντάσσονται και εκδίδονται οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες, παράγοντα πλήρη απόδειξη ως προς τα στοιχεία που εμπεριέχονται σε αυτές**» (άρθρο 255 παρ. 1 περιπτ. δ' του ν. 4798/2021), ήτοι είναι απολύτως δεσμευτικά για κάθε τρίτο, περιλαμβανομένης της ασφαλιστικής διοικήσεως, δεδομένου μάλιστα ότι **παράγοντα αυτά αμάχητο τεκμήριο ως προς το περιεχόμενό τους**. Καθίσταται συνεπώς πρόδηλο ότι με τις ανωτέρω νομοθετικές διατάξεις δεν επιχειρείται απλώς «**σύμπραξη**» ιδιωτών επαγγελματιών αλλά η ευθεία **υποκατάσταση της ασφαλιστικής διοικήσεως και μάλιστα στον θεσμικό – λειτουργικό πυρήνα των αρμοδιοτήτων της**, με συνέπεια την προφανή νόθευση του δημόσιου χαρακτήρα της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, ως συνταγματικής εγγυήσεως προς τους υποχρεωτικούς ασφαλισμένους πολίτες.*

Συνακόλουθα, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία ερείδεται αποκλειστικώς επί των ως άνω ανίσχυρων ως αντισυνταγματικών διατάξεων των άρθρων 255 και

257 του ν. 4798/2021, είναι ακυρωτέα λόγω ελλείψεως νομίμου ερείσματος και για ευθεία παραβίαση του άρθρου 22 παρ. 5 Συντ.

2. Περαιτέρω, με τις διατάξεις των **άρθρων 103 και 104 Συντ.** τίθενται κανόνες για τη στελέχωση της δημοσίας διοικήσεως με δημοσίους υπαλλήλους - βάσει σχέσεως δημοσίου δικαίου, συνεπαγόμενης καθήκοντα και ιεραρχικής εξάρτησης- οι οποίοι απολαύουν εγγυήσεων μονιμότητας και υπηρεσιακής καταστάσεως, καθ' όσον αφορά τη μετάθεση, τον υποβιβασμό και την παύση, καθώς και μισθολογικής εξελίξεως (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1880/2019 Ολομ. σκ. 13). Επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα πρόσληψης με σχέση ιδιωτικού δικαίου ειδικώς για τις κατηγορίες του ειδικού επιστημονικού, καθώς και τεχνικού ή βιοηθητικού προσωπικού (άρθρο 103 παρ. 3 Συντ.) (πρβλ. *Απ. Παπακωνσταντίνου στο συλλογικό έργο: B. Τζέμος* (επιμ.), Δίκαιο των Προσλήψεων – Νόμος ΑΣΕΠ (Ν. 2190/1994), Ερμηνεία κατ' άρθρο, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη 2020, σελ. 286 επ.).

Με τις εξεταζόμενες διατάξεις του ν. 4798/2021 υιοθετείται, όπως σημειώθηκε, η «σύμπραξη», επί της ουσίας όμως η υποκατάσταση, του δημόσιου φορέα κοινωνικής ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) από ιδιώτες επαγγελματίες. Πρόκειται για ευθεία **ανάθεση διοικητικού έργου σε ιδιώτες**. Με σειρά αποφάσεών του, κυρίως της τελευταίας δεκαετίας, το **Δικαστήριο Σας διαμόρφωσε το πλαίσιο εντός του οποίου μπορεί να κινηθεί ρυθμιστικά στο ζήτημα αυτό ο νομοθέτης**. Συγκεκριμένα, με πρόσφατη απόφασή του έκρινε ότι «**στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας φορολογικών ελέγχων δεν αποκλείεται από τη διάταξη του άρθρου 26 παρ. 2 του Συντάγματος η ανάθεση καθηκόντων συλλογής, επεξεργασίας και εκτίμησης σχετικών στοιχείων σε ιδιώτες (φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου), τα οποία διαθέτουν αποδεδειγμένα τα αναγκαία προς τούτο προσόντα και την κατάλληλη εξειδίκευση και εμπειρογνωμοσύνη (πρβλ. Σ.τ.Ε 1865-1870/2019 επταμ., 2825/2014, 2589/2014, Π.Ε 72/2014, Π.Ε 678/2001), όπως μπορούν να θεωρηθούν ότι είναι οι νόμιμοι ελεγκτές και τα ελεγκτικά γραφεία που έχουν εγγραφεί στο μητρώο του ν. 3693/2008. Η άσκηση από ιδιώτες τέτοιου έργου, προκειμένου να είναι συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 26 (παρ. 2), 4 (παρ. 5) και 78 (παρ. 1) του Συντάγματος... πρέπει να τελεί υπό τον έλεγχο της φορολογικής Διοίκησης» (Σ.τ.Ε. 320/2020 επτ. Πρβλ. Σ.τ.Ε. 1865-1870/2019 επτ., 3946/2002, 2589/2014, 2825/2014**

και ΠΕ 678/2001). Ειδικότερα, σύμφωνα με την κρίση του Δικαστηρίου, ο «*φορολογικός έλεγχος*» εκ μέρους ιδιωτών ελεγκτών «*δεν μπορεί να προβλέπεται ή/και να λειτουργεί ως νόμιμο υποκατάστατο του ελέγχου της φορολογικής Διοίκησης*», ενώ παράλληλα «*πρέπει να προβλέπεται δυνατότητα (επαν)ελέγχου από τη φορολογική Διοίκηση, ο οποίος να ασκείται με ορισμένη διαδικασία και εντός ευλόγου χρόνου από την ως άνω βεβαίωση, μετά, δε, την άπρακτη παρέλευση του χρόνου αυτού δεν αποκλείεται να θεωρείται ότι έχει ολοκληρωθεί ο έλεγχος από τη φορολογική Διοίκηση και ότι η υπόθεση έχει περαιωθεί, εφόσον οι όροι διενέργειας του (επαν)ελέγχου...* δεν αναιρούν τον χαρακτήρα του φορολογικού ελέγχου ως βασικού έργου της φορολογικής Διοίκησης» (**Σ.τ.Ε. 320/2020 επτ.**).

Περαιτέρω, με την **Σ.τ.Ε. 1865/2019 επτ.** κρίθηκε, αναφορικώς με τον καθορισμό των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων ότι «*στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και μεθοδολογίας περί προσδιορισμού των τιμών εκκίνησης δεν αποκλείεται από τη διάταξη του άρθρου 26 παρ. 2 του Συντάγματος η ανάθεση καθηκόντων συλλογής, επεξεργασίας και εκτίμησης στοιχείων της αγοράς (όπως στοιχείων για αγοραπωλησίες και μισθώσεις ακινήτων) σε ιδιώτες (φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου), τα οποία διαθέτουν αποδεδειγμένα τα αναγκαία προς τόντο προσόντα και την κατάλληλη εξειδίκευση και εμπειρογνωμοσύνη (πρβλ. Στ.Ε 2825/2014, 2589/2014, Π.Ε 72/2014, Π.Ε 678/2001). Η ασκηση από ιδιώτες τέτοιων διοικητικών καθηκόντων, προκειμένου να είναι συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 26 (παρ. 2), 4 (παρ. 5) και 78 (παρ. 1) του Συντάγματος, πρέπει να γίνεται κατ' εφαρμογή της μεθοδολογίας που έχει οριστεί από τον κοινό νομοθέτη ή, βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, από την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, η δε εφαρμογή της εν λόγω μεθοδολογίας και η συναγωγή των σχετικών συμπερασμάτων και αποτελεσμάτων πρέπει να τελεί υπό τον έλεγχο της Διοίκησης» (πρβλ. Στ.Ε 3946/2002, 2589/2014, 2825/2014 και Π.Ε 678/2001). Με έρεισμα τις σκέψεις αυτές, το Δικαστήριο έκρινε ότι «*η ανάθεση στους παραπάνω ιδιώτες διοικητικής φύσης καθηκόντων αναγόμενων στην συλλογή και επεξεργασία στοιχείων της αγοράς ακινήτων και στη διατύπωση, κατ' εκτίμηση των στοιχείων αυτών, εισήγησης/γνώμης περί των τιμών εκκίνησης των ακινήτων είναι, κατ' αρχήν, συμβατή με το Σύνταγμα, λαμβανομένου υπόψη ότι πρόκειται για πρόσωπα εγγεγραμμένα στο**

Μητρώο πιστοποιημένων εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, τα οποία, ενόψει της προβλεπόμενων στο νόμο ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων εγγραφής τους στο Μητρώο αυτό, τεκμαίρεται ότι διαθέτουν τα αναγκαία προσόντα για την επιτέλεση των προαναφερόμενων καθηκόντων και υποχρεούνται, μεταξύ άλλων, να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης, της τέχνης και των οικείων ευρωπαϊκών και διεθνών εκτιμητικών προτύπων».

Συναφείς είναι οι κρίσεις του Δικαστηρίου Σας, κατά τις οποίες «η προβλεπόμενη με τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 11 του ν. 2324/1995 ανάθεση ελεγκτικών μόνο αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς σε φυσικά πρόσωπα, τα οποία δεν ανήκουν στο προσωπικό της, ή σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου λόγω της εξειδίκευσής τους ή της αδυναμίας της Επιτροπής να ασκήσει τις αρμοδιότητες αυτές με το προσωπικό που διαθέτει (βλ. αιτιολογική έκθεση του ν. 2324/1995), δεν αντίκειται στις προαναφερθείσες συνταγματικές αρχές. Και τούτο διότι η αρμοδιότητα που εκχωρείται στους ιδιώτες περιορίζεται στη συλλογή στοιχείων σχετικά με τις ελεγχόμενες εταιρίες, σύμφωνα με τις εντολές και το ερωτηματολόγιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, και στη σύνταξη, στη συνέχεια, σχετικής έκθεσης ελέγχου. Οι ιδιώτες, ως όργανα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, δεν προβαίνουν οι ίδιοι στην έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων και τα ενδεχόμενα συμπεράσματά τους δεν δεσμεύουν το Δ.Σ. της Επιτροπής, το οποίο, ως μόνο αρμόδιο όργανο, τα αξιολογεί και, εάν τα νιοθετήσει, (πρβλ. ΣτΕ 3578/2013, 2633/2002) προβαίνει αυτό στην έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων, επιβάλλοντας τις σχετικές κυρώσεις σε βάρος των παραβατών. Συνεπώς, με τις επίδικες ρυθμίσεις η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς διατηρεί τις αρμοδιότητές της σχετικά με την επιβολή των κυρώσεων, δεν επηρεάζεται δε ο πυρήνας της κρατικής εξουσίας, ούτε θίγονται ατομικά δικαιώματα προστατευόμενα από το Σύνταγμα, ενώ, εξάλλου, εξασφαλίζεται η προσφορότερη και αποτελεσματικότερη άσκηση των σχετικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ενόψει του εξόχως τεχνικού χαρακτήρα των ζητημάτων που καλείται να αντιμετωπίσει (πρβλ. ΣτΕ 1879/2012, 619/2004, 3946/2002, 895/2008 *a contrario*, 1934/1998 *a contrario*). Αντίστοιχες, άλλωστε, ελεγκτικές αρμοδιότητες εκχωρούν όλα τα δικαστήρια της χώρας,

βάσει των οικείων δικονομικών κανόνων, σε ιδιώτες πραγματογνώμονες, προκειμένου να βοηθήσουν με τις ειδικές γνώσεις τους και τις εκτιμήσεις τους στην επίλυση των διαφορών. Τέλος, με τις επίδικες διατάξεις δεν θίγεται η δυνατότητα των διοικητικών δικαστηρίων της ουσίας να σχηματίσουν δικαστική κρίση, καθώς, ακόμη κι αν θεωρηθεί ότι οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσουν οι ιδιώτες στερούνται της πλήρους αποδεικτικής ισχύος των δημοσίων έγγραφων (η οποία, ούτως ή άλλως, δεν ισχύει για τις κρίσεις του συντάκτη του διοικητικού εγγράφου, άλλα μόνο για τις ενέργειές του και για τα γεγονότα που έλαβαν χώρα ενώπιόν του - άρθρο 171 του κυρωθέντος με τό άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, Α'97), αντό δεν εμποδίζει τα δικαστήρια της ουσίας να τις εκτιμήσουν ελεύθερα ως απλά έγγραφα και, αν δεν καταλήξουν σε βέβαιη δικανική κρίση, να ζητήσουν τη διενέργεια επανελέγχου από διοικητικά όργανα ή τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης...» (Σ.τ.Ε. 2825/2014).

Ακόμη, έχει κριθεί ότι «η ανάθεση καθηκόντων ελέγχου προσώπων και πραγμάτων στα αεροδρόμια σε ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας δεν αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 1 § 3 και 26 § 2 του Συντάγματος, ούτε συνιστά ανεπίτρεπτη εκχώρηση σε ιδιώτες υπηρεσίας που ανήκει στη δημόσια εξουσία (πρβλ. ΣτΕ 1511/2002, 1934/98). Και τούτο διότι, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του προαναφερθέντος Κανονισμού Ασφαλείας, διαφυλάσσονται πάντως, οι αρμοδιότητες της Ελληνικής Αστυνομίας, των Επιθεωρητών Ασφαλείας και της Διεύθυνσης Ασφαλείας Αερολιμένων της ΥΠΑ ως προς την τήρηση της τάξης και ασφάλειας (ΕΚΑΠΑ παρ. 10. 2, 13.2.4.), την οργάνωση των μέτρων ασφαλείας και τη διενέργεια ελέγχων των σχετικού συστήματος (παρ. 18.1., 10.1.), τον υποχρεωτικό σωματικό έλεγχο (παρ. 13.6.3.), την ανάκληση της αδείας, των πιστοποιητικών καταληλότητας και την επιβολή υποχρεώσεων, προστίμων και λοιπών κυρώσεων (ΕΚΑΠΑ Παρ. 4- Κεφ. A § 6, Κεφ. ΣΤ, κεφ. IA, επίσης άρ. 4, 7, 9 ν. 2518/97)» (Σ.τ.Ε. 3946/2002).

Ενδιαφέρον τέλος παρουσιάζουν εν προκειμένω οι αποφάσεις του Δικαστηρίου Σας που αφορούν τη δυνατότητα παροχής από ιδιώτες υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και συγκεκριμένα την παροχή ύδρευσης. Ειδικότερα, κρίθηκε ότι «η παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας δεν συνιστά δραστηριότητα αναπόσπαστη από τον πυρήνα της κρατικής εξουσίας. Τούτο ισχύει και προκειμένου περί των υπηρεσιών υδρεύσεως και αποχετεύσεως, τις οποίες δύναται να παρέχει μια δημόσια επιχείρηση

που λειτουργεί υπό νομικό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου ως ανώνυμη εταιρεία. Ο χαρακτήρας, όμως, της δημοσίας επιχειρήσεως αναφέρεται στην περίπτωση της αποξενώσεως του Ελληνικού Δημοσίου από τον έλεγχο της ανωνύμου εταιρείας δια τον μετοχικού κεφαλαίου... η αποξένωση του Ελληνικού Δημοσίου από την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., τον όποιον η διατήρηση είναι αναγκαία - υπό το δεδομένο νομικό καθεστώς - για να μη μετατραπεί η δημόσια επιχείρηση σε ιδιωτική, σύνιστά παράβαση των άρθρων 5 παρ..5 και 21 παρ. 3 του Συντάγματος» (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1906/2014. Πρβλ. και την πιο πρόσφατη Σ.τ.Ε. 1223/2020 επτ.).

Καθίσταται από τα ανωτέρω σαφές ότι το Δικαστήριο Σας έθεσε εν πρώτοις, ως απαράβατο δριο για την ανάθεση διοικητικού έργου σε ιδιώτες, την προϋπόθεση να μην εντάσσεται το εν λόγω έργο στον πυρήνα της κρατικής εξουσίας (βλ. Σ.τ.Ε. 15/2015 Ολομ., 2192/2014, 1879/2012, 3521/2011, 891/2008, 1934/1998 Ολομ. κ.ά.). Εφόσον το έργο δεν εντάσσεται στην πυρήνα της κρατικής εξουσίας, το Δικαστήριο θέτει ως -κομβικής σημασίας- κριτήρια για τη διαπίστωση της συνταγματικότητας των σχετικών διατάξεων, τη διαφύλαξη του ελέγχου της εκάστοτε δραστηριότητας από το κράτος (Δημόσιο ή έτερο ν.π.δ.δ.), καθώς και τη διατήρηση της σχετικής αρμοδιότητας από αυτό. Σε κάθε περίπτωση, η ανάθεση διοικητικού έργου σε ιδιώτες δεν μπορεί να προβλέπεται ή/και να λειτουργεί ως νόμιμο υποκατάστατο του ελέγχου της Διοικήσης (πρβλ. Σ.τ.Ε. επτ. 320/2020).

Συνακόλουθα, για την κρίση περί της συνταγματικότητας μιας τέτοιας ρύθμισης, καθοριστική σημασία έχουν η ιδιαίτερη φύση και ο χαρακτήρας των οικείων «αρμοδιοτήτων», η αναγκαιότητα του μέτρου, το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται, καθώς και, προεχόντως, η αποξένωση ή μη της Διοικήσεως από το συγκεκριμένο διοικητικό έργο. Συνακόλουθα, πλήρης και συλλήβδην υποκατάσταση της Διοικήσεως από ιδιώτες σε τομείς της διοικητικής δράσεως προσκρούουν στους συνταγματικούς ορισμούς των άρθρων 1 παρ. 3, 26 παρ. 2 και 103 παρ. 1 Συντ. ακόμη και στις περιπτώσεις όπου οι σχετικές αρμοδιότητες δεν συνυφαίνονται με τον πυρήνα της κρατικής εξουσίας. Τοιουτρόπως, προκειμένου η άσκηση από ιδιώτες διοικητικού έργου να είναι συμβατή με το Σύνταγμα απαιτείται να τελεί αυτή υπό τον έλεγχο της Διοικήσεως, να μην

εξικνείται έως την υποκατάσταση της Διοίκησης από τους ιδιώτες, οι οποίοι επουδενί δύνανται να εκδίδουν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, ενώ παράλληλα δεν πρέπει να επηρεάζεται ο πυρήνας της κρατικής εξουσίας, ούτε να θίγονται ατομικά δικαιώματα κατοχυρωμένα από το Σύνταγμα, επιβάλλεται δε να διαφυλάσσονται σε κάθε περίπτωση οι αρμοδιότητες της Διοικήσεως.

Δεν πρέπει να παραβλέπεται άλλωστε ότι οι εκτελεστές διοικητικές πράξεις μπορεί συνταγματικά (άρθρα 1 παρ. 3, 26 παρ. 2 και 103 παρ. 1 Συντ. σε συνδυασμό με τα άρθρα 93 παρ. 1, 94 παρ. 1 και 95 παρ. 1 Συντ.) να προέρχονται μόνον από διοικητικό όργανο ή Αρχή, ήτοι από όργανο που είναι ενταγμένο στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου ή έτερου ν.π.δ.δ., είτε σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου διφυούς χαρακτήρα. Επομένως, τυχόν σύμπραξη ιδιωτών κατά την άσκηση διοικητικής φύσεως αρμοδιότητας μπορεί να νοηθεί μόνον ως τέτοια και μόνον με την τήρηση συγκεκριμένων προϋποθέσεων, δεν μπορεί δε να εξικνείται έως την υποκατάσταση του διοικητικού οργάνου κατά την άσκηση της προβλεπόμενης αρμοδιότητας του. Σε διαφορετική περίπτωση, θα οδηγούμασταν άλλωστε σε σύγχυση των σφαιρών του κράτους και της κρατικής εξουσίας, από τη μια πλευρά, και του ιδιωτικού τομέα, από την άλλη, τις οποίες διακρίνει σαφώς το Σύνταγμα και μάλιστα ως καταστατική και λογική προϋπόθεση της κανονιστικής υπάρξεως του ιδίου (πρβλ. *Απ. Παπακωνσταντίνου*, Ο Ρόλος και οι Λειτουργίες του Σύγχρονου Κοινωνικού Κράτους Δικαίου: Η Αέναη Αναζήτηση των Ορίων ανάμεσα στον Δημόσιο και τον Ιδιωτικό Χώρο, Το Σύνταγμα 2009, σελ. 35 επ., του ιδίου, Κρατική τελολογία και Σύνταγμα, Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου 2008, σελ. 575 επ.). Τοιουτρόπως, θεσμική και λειτουργική ταύτιση - εξομοίωση δημοσίων υπαλλήλων και ιδιωτών, καθώς και υποκατάσταση των πρώτων από τους δεύτερους κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας δεν θα μπορούσε, τουλάχιστον υπό συνταγματικής επόψεως, να νοηθεί. Την εν πολλοίς αυτονόητη αυτή παραδοχή νιοθετεί άλλωστε, κατά τρόπο πανηγυρικό, το σύνταγματικό κείμενο όταν στο άρθρο 103 παρ. 1 ορίζει ότι «*Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό. Οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα...*». Ο συνταγματικός αυτός ορισμός της ιδιαίτερης φύσεως των καθηκόντων των δημοσίων υπαλλήλων και των, συνακόλουθων, υποχρεώσεών

τους, συνιστά θεσμική εγγύηση ανεξαρτησίας, αμεροληψίας και αντικειμενικότητας των μονίμων δημοσίων υπαλλήλων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Εγγύηση, η οποία δεν συντρέχει, ασφαλώς, στην περίπτωση άσκησης διοικητικής φύσεως (κρατικών) αρμοδιοτήτων από ιδιώτη.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι εξεταζόμενες ρυθμίσεις αφορούν τη διαδικασία απονομής συνταξιοδοτικών παροχών, που εντάσσεται στο πλαίσιο της κοινωνικής ασφαλισης, η μέριμνα για την οποία εναπόκειται, κατά ρητή συνταγματική επιταγή (άρθρο 22 παρ. 5 Συντ.) στο κράτος. Είναι κατά την άποψή μας σαφές ότι αντίκεινται ευθέως στο Σύνταγμα οι ειδικότερες προβλέψεις του νόμου σύμφωνα με τις οποίες τα σχέδια και οι βεβαιώσεις που εκπονούν οι ιδιώτες επαγγελματίες, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 255 παρ. 1 περιπτ. β' του ν. 4798/2021, «*παράγουν πλήρη απόδειξη*», δεσμεύοντας τοιουτρόπως - περιαπτόμενα επί της ουσίας του αμαχήτου τεκμηρίου- την ασφαλιστική διοίκηση ως προς το περιεχόμενό τους, ενώ παράλληλα προβλέπεται ότι το σχέδιο που συντάσσει ο ιδιώτης επαγγελματίας για την απονομή προσωρινής ή οριστικής σύνταξης (κύριας ή επικουρικής) «*θεωρείται εγκεκριμένο και επέχει θέση απονομής σύνταξης*» εφόσον οι αρμόδιες Υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ δεν προβούν στην έκδοση της σχετικής αποφάσεως εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, αναρτάται δε στην Ενιαία Ψηφιακή Πύλη της Δημόσιας Διοίκησης. Ομοίως, αντίκειται ευθέως στο Σύνταγμα η ρύθμιση της διατάξεως του άρθρου 257 του ν. 4798/2021 σύμφωνα με την οποία η προσυνταξιοδοτική βεβαίωση που εκδίδουν οι ιδιώτες επαγγελματίες «*εξομοιώνεται με απόφαση, αποτελεί εκτελεστή πράξη της Διοίκησης και υπόκειται στις διοικητικές προσφυγές που προβλέπονται από τη νομοθεσία*».

Συγκεκριμένα, οι ανωτέρω διατάξεις δεν διασφαλίζουν εν πρώτοις, τουλάχιστον όχι στον αναγκαίο και επαρκή βαθμό, τον έλεγχο της ασφαλιστικής διοίκησης επί του υπόψη έργου των ιδιωτών επαγγελματιών, ενώ παράλληλα το έργο αυτό λειτουργεί καταδήλως ως υποκατάστατο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της ασφαλιστικής διοικήσεως, με συνέπεια να ανατρέίται ο δημόσιος χαρακτήρας της διαδικασίας απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών ως βασικού έργου της ασφαλιστικής διοίκησης. Πράγματι, σε όπι αφορά τις βεβαιώσεις που εκδίδουν οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 255 του ν.

4798/2021, παρατηρείται ότι αυτές είναι επί της ουσίας **πλήρως δεσμευτικές για την ασφαλιστική διοίκηση** κατά την έκδοση της σχετικής αποφάσεως απονομής συντάξεως, αφού, σύμφωνα με τον νόμο, παράγουν **πλήρη απόδειξη**. Τούτο επιρρωνύεται μάλιστα από την πρόβλεψη του νόμου περί του «*ανευθύνον*» των υπαλλήλων που εκδίδουν τις αποφάσεις αυτές. Πρόβλεψη, που **τίθεται κατά προφανή απόκλιση από την αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσης και αναιρεί τη θεσμική εγγύηση που κατοχυρώνει, όπως σημειώθηκε, το άρθρο 103 παρ 1 Συντ.** Επίπροσθέτως, μετά την πάροδο της ως άνω προθεσμίας των τριάντα ημερών (η οποία κρίνεται σε κάθε περίπτωση, κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας, **εξαιρετικά βραχεία** ενόψει κυρίως των ιδιαιτεροτήτων που έχει ο έλεγχος του ασφαλιστικού ιστορικού εκάστου των υποχρεωτικώς ασφαλισμένων από την ασφαλιστική διοίκηση) το σχέδιο απονομής συντάξεως που έχει εκπονήσει ο ιδιώτης επαγγελματίας **καθίσταται απόφαση, ήτοι καθίσταται εκτελεστή διοικητική πράξη επιφέροντας έτσι άμεσες έννομες συνέπειες.** Εξάλλου, ο έκ των υστέρων (μετά την έκδοση της αποφάσεως) τυχαίος δειγματοληπτικός έλεγχος που διενεργείται κατά την ίδια διάταξη από την αρμόδια υπηρεσία του e-ΕΦΚΑ, πέραν του γεγονότος ότι είναι **μεταγενέστερος** της διοικητικής πράξεως που εκδίδει, κατά τα ανωτέρω, ο ιδιώτης επαγγελματίας, αφορά μόλις ποσοστό 5% των πράξεων απονομής σύνταξης που έχουν εκδοθεί τον περασμένο μήνα με βάση τις βεβαιώσεις του ιδιώτη, ήτοι αφορά **ιδιαιτέρως περιορισμένο, κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας, ποσοστό πράξεων, που δεν διασφαλίζει, σε καμία περίπτωση, επαρκή και αποτελεσματικό έλεγχο της ασφαλιστικής διοικήσεως επί των «*αποφάσεων*» απονομής συντάξεως που έχουν «*εκδώσει*» οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες.** Επισημαίνεται μάλιστα ότι ο μεταγενέστερος έλεγχος των αποφάσεων αυτών (πέραν εκείνων που ελέγχονται κατά τα ανωτέρω δειγματοληπτικά) δεν είναι υποχρεωτικός για τη Διοίκηση, ενώ καταλείπεται αορίστως σε αυτήν η δυνατότητα προσδιορισμού κριτηρίων που η ίδια μπορεί να αποφασίζει. Είναι εξάλλου χαρακτηριστικό ότι σε περίπτωση ελέγχου των αποφάσεων αυτών, είναι δυνατή η ανάκληση ή η μεταρρύθμισή τους μόνον εφόσον δεν έχει παρέλθει δεκαετία. Συνακόλουθα, **απόφαση απονομής σύνταξης που εκδίδει, κατά τα ανωτέρω, ο ιδιώτης επαγγελματίας παραμένει εσαεί σε ισχύ εφόσον δεν ελεγχθεί, είτε στο πλαίσιο του**

(εξαιρετικώς περιορισμένου κατά τα προαναφερόμενα) δειγματοληπτικού ελέγχου, είτε του τυχόν (μη υποχρεωτικού) ελέγχου που θα διενεργήσει η Διοίκηση εντός δεκαετίας, δεν μπορεί να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί ακόμη και αν αποδεικνύταν δόλος του ιδιώτη επαγγελματία ή/και του συνταξιοδοτηθέντος ασφαλισμένου, περιαπτόμενη εσαιί του τεκμηρίου νομιμότητας. Μάλιστα, για τον εν λόγω τυχαίο (μη δειγματοληπτικό) έλεγχο οι επίμαχες νομοθετικές διατάξεις ουδεμία ειδική πρόβλεψη περιλαμβάνουν, με συνέπεια να μην καθίσταται αυτός υποχρεωτικός για τη Διοίκηση.

Πέραν τούτου, η πρόβλεψη του νόμου σύμφωνα με την οποία οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες ασκούν το έργο τους μετά από ανάθεση που γίνεται από τον ενδιαφερόμενο ασφαλισμένο ή τον δικαιοδόχο του και όχι κατόπιν σχετικής αποφάσεως του ασφαλιστικού φορέα με βάση αντικειμενικά δεδομένα (λ.χ. χρονική προτεραιότητα σε συνδυασμό με επιλογή από σχετικό πίνακα πιστοποιημένων επαγγελματιών) συνιστά κάμψη των αρχών της διαφάνειας, της αμεροληψίας και της χρηστής διοικήσεως, αφού ο διοικούμενος θα μπορεί να επιλέγει ελεύθερα τον επαγγελματία που θα εκδώσει την απόφαση απονομής της συντάξεώς του, με συνέπεια να μην διασφαλίζεται, όπως άλλωστε προκύπτει και από τα δεδομένα της κοινής πείρας, η αναγκαία αντικειμενικότητα και διαφάνεια, που συνιστούν συνταγματικά εχέγγυα της διοικητικής δράσεως.

Αντιστοίχως, οι προσυνταξιοδοτικές βεβαιώσεις που εκδίδουν οι ιδιώτες επαγγελματίες αποτελούν, σύμφωνα με τον νόμο, αυτομάτως και *ipso iure* εκτελεστές διοικητικές πράξεις, αφού δεν απαιτείται να μεσολαβήσει έλεγχος της ασφαλιστικής διοικήσεως ούτε έτερη ενέργεια αυτής. Μάλιστα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 257, οι εν λόγω αποφάσεις «*παράγονν πλήρη απόδειξη*», δεσμεύοντας *έτσι απολύτως στην έκδοση αποφάσεως απονομής της οριστικής συντάξεως*. Τόσο η προσυνταξιοδοτική βεβαίωση, όσο και οι αποφάσεις απονομής οριστικής συντάξεως που εκδίδονται κατά τα ανωτέρω από τους ιδιώτες επαγγελματίες, υπόκεινται σε διοικητική προσφυγή ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων. Πρόκειται, όπως είναι σαφές για ουσιώδη και ευθεία κάμψη του οργανικού κριτηρίου, αφού «*αποφάσεις*» ιδιωτών και μάλιστα φυσικών προσώπων θεωρούνται, κατά τις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις, ως

εκτελεστές διοικητικές πράξεις, οι οποίες μπορεί να προσβληθούν ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων. Πρόκειται, κατά την άποψή μας, για ρύθμιση που προσκρούει ευθέως στις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 93 παρ. 1, 94 παρ.

1 και 95 παρ. 1 περιπτ. α' και 5 Συντ., από τις οποίες προκύπτει ότι εκτελεστές διοικητικές πράξεις δύναται να εκδίδουν μόνον οι διοικητικές αρχές, αποκλειομένων των ιδιωτών, με μοναδική εξαίρεση τα ν.π.ι.δ. διφυούς χαρακτήρα, όπου όμως τα πρόσωπα αυτά εκδίδουν τις συγκεκριμένες διοικητικές πράξεις ως ν.π.δ.δ. και όχι ως ιδιώτες, γεγονός που δεν μπορεί ασφαλώς να συντρέχει εν προκειμένῳ στην περίπτωση των ιδιωτών «πιστοποιημένων» επαγγελματιών.

Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει κατά την άποψή μας δεκτό ότι οι ρυθμίσεις των άρθρων 255 και 257 του ν. 4798/2021 αντίκεινται, κατά τα ως άνω μέρη τους, στο Σύνταγμα και, συγκεκριμένα, στις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3, 4 παρ. 1, 22 παρ. 5, 26 παρ. 2, 93 παρ. 1, 94 παρ. 1, 95 παρ. 1 περιπτ. α' και 5 και 103 παρ. 1 και 4 Συντ., δεδομένου ότι άγουν σε υποκατάσταση της ασφαλιστικής διοικήσεως ως προς το έργο της απονομής συντάξεων, προβλέπουν δε, ανεπιτρέπτως, την έκδοση εκτελεστών διοικητικών πράξεων από ιδιώτες.

Περαιτέρω, οι αναφορές στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, σύμφωνα με τις οποίες η κατά τα ανωτέρω πλήρης αποδεικτική ισχύ των βεβαιώσεων που εκδίδουν οι «πιστοποιημένοι επαγγελματίες» προσομοιάζει με «τις πιστοποιήσεις που κάνουν οι δικηγόροι για το γνήσιο της εντολής των εντολέων τους κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας» αλλά και «με τη βεβαίωση της ακριβείας των μεταφράσεων», ενώ τα σχέδια αποφάσεως απονομής που συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, προσομοιάζουν με «την έκδοση πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου με βάση τη δήλωση του φορολογουμένου», κρίνονται, από νομικής επόψεως, άστοχες, αφού οι εν λόγω κατηγορίες ουδεμία σχέση έχουν μεταξύ τους, ούτε προσομοιάζουν ως προς τη νομική φύση τους αλλά και τις συνέπειες που επιφέρουν.

Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις των άρθρων 255 και 257 του ν. 4798/2021 αντίκεινται ευθέως στο Σύνταγμα. Ουδείς δε λόγος δημοσίου συμφέροντος θα μπορούσε εν προκειμένῳ να δικαιολογήσει από συνταγματικής επόψεως τις εν λόγω ρυθμίσεις, προεχόντως διότι αυτές

προσκρούουν στις προαναφερόμενες οργανωτικού χαρακτήρα συνταγματικές διατάξεις, οι οποίες δεν επιδέχονται αποκλίσεων. Πολύ δε περισσότερο ισχύει τούτο στην εξεταζόμενη περίπτωση, όπου οι επικαλούμενοι λόγοι δημοσίου συμφέροντος ουδόλως μπορεί να θεωρηθούν ως αποχρώντες.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει τις ανωτέρω ρυθμίσεις του νόμου, αιτίες για τις σημαντικές καθυστερήσεις στις απονομές συντάξεων είναι «η έλλειψη ψηφιοποίησης, η αναστάτωση που προκλήθηκε από τη βεβιασμένη ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων το έτος 2016, η ανάγκη για παρεμβολή πολλών υπαλλήλων στη διαδικασία καταγραφής του ασφαλιστικού ιστορικού των ασφαλισμένων και στην εύρεση και εφαρμογή της αντίστοιχης νομοθετικής ρύθμισης, σε συνδυασμό με την αύξηση των αιτημάτων για σύνταξη». Μεταξύ δε των «βραχυπρόθεσμων στόχων» της εν λόγω ρύθμισης αναφέρεται «η επιτάχυνση της απονομής συντάξεων» και μεταξύ των «μακροπρόθεσμων στόχων» «η ενίσχυση του συστήματος απονομής συντάξεων του e-ΕΦΚΑ, μέχρι την πλήρη ψηφιοποίησή του», καθώς και «η απλούστευση της διαδικασίας απονομής συντάξεων του e-ΕΦΚΑ».

Είναι εν προκειμένω σαφές ότι όλες οι ανωτέρω αναφερόμενες ως «αιτίες» των «σημαντικών καθυστερήσεων στις απονομές συντάξεων» ανάγονται στην αποκλειστική σφαίρα ευθύνης της Διοικήσεως και δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να δικαιολογήσουν αποκλίσεις από τους προαναφερόμενους συνταγματικούς ορισμούς, ούτε μπορεί ασφαλώς να καταστήσουν συνταγματικά θεμιτή την υποκατάσταση της ασφαλιστικής διοικήσεως από ιδιώτες. Εξάλλου, ούτε από την ανωτέρω αιτιολογική έκθεση του νόμου, ούτε από έτερα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως προκύπτει ότι εξετάστηκαν, ως έπρεπε, έτεροι εναλλακτικοί τρόποι για την αντιμετώπιση των υπόψη «καθυστερήσεων», όπως για παράδειγμα η πρόσληψη υπαλλήλων, η ορθολογικότερη κατανομή των υπαλλήλων του e-ΕΦΚΑ κ.ά., έτσι ώστε να αποφευχθεί η κατά τα ανωτέρω παραβίαση των συνταγματικών ορισμών.

Συνακόλουθα, η προσβαλλόμενη Απόφαση είναι ακυρωτέα, αφού στερείται νόμιμου ερείσματος, προσκρούει δε ευθέως στις ως άνω συνταγματικές διατάξεις.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 της προσβαλλόμενης Αποφάσεως: «Η επιμόρφωση των πιστοποιούμενων επαγγελματιών παρέχεται από τον e-EΦΚΑ χωρίς αντάλλαγμα. Η επιμόρφωση καλύπτει το σύνολο των σχεδίων αποφάσεων και των βεβαιώσεων που συντάσσουν και εκδίδουν οι πιστοποιημένοι επαγγελματίες», ενώ το άρθρο 5 ορίζει: «Ως φόρέας πιστοποίησης ορίζεται ο e-EΦΚΑ και οι σχετικές αρμοδιότητες ασκούνται από τον Διοικητή του. Ο Διοικητής μπορεί να αναθέσει μέρος των αρμοδιοτήτων αυτών σε ένα ή περισσότερους Υποδιοικητές του e-EΦΚΑ...». Εξάλλου, με τα άρθρα 7-9 καθορίζονται η διαδικασία της επιμόρφωσης από τον e-EΦΚΑ, η διενέργεια των εξετάσεων, η βαθμολόγηση και πιστοποίηση από τον ίδιο και τους υπαλλήλους του των ιδιωτών επαγγελματιών.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016: «1. Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Άλληλεγγύης και έχει την έδρα του στην Αθήνα. Από 1.1.2017, οπότε και αρχίζει η λειτουργία του ως φορέα κύριας κοινωνικής ασφάλισης, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα άρθρα 53 επ. και ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιονεί καθολικός διάδοχος αυτών. Το Ν.Α.Τ. και ο Ο.Γ.Α. εξακολουθούν, και μετά την κατά τα ως άνω ένταξή τους, να διατηρούν αυτοτελή νομική προσωπικότητα για την άσκηση των μη ασφαλιστικών τους αρμοδιοτήτων. Ειδικά ως προς το Δημόσιο, περιέρχονται στον Ε.Φ.Κ.Α. οι εν γένει αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 53, με την επιφύλαξη των οριζομένων στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος. 2. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία με την προβλεπόμενη στο νόμο αυτόν χορήγηση: α. μηνιαίας κύριας σύνταξης, λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους ασφαλισμένους ή/και στα μέλη της οικογενείας τους, β. η χορήγηση προσυνταξιοδοτικών και άλλων παροχών στους συνταξιούχους και στους μέχρι τις 31.12.1992 ασφαλισμένους του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ETAT), οι οποίοι, έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, έχουν θεμελιώσει δικαίωμα λήψης της παροχής, καθώς και στους

συνταξιούχους προσυνταξιο- δοτικού καθεστώτος του ΕΤΕΑ (τ. ΕΤΕΑΜ) σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του Ν. 3455/2006 (Α' 84), γ. παροχών ασθένειας σε χρήμα, δ. ειδικών προνοιακών επιδομάτων και ε. κάθε άλλης παροχής σε χρήμα ή υπηρεσιών, για τις οποίες καθίσταται αρμόδιος ο Ε.Φ.Κ.Α.».

Ακόμη, το άρθρο 51Α, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020, ορίζει στην παρ. 1: «Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία “Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)” μετονομάζεται από την 1.3.2020 σε “Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης”, αποκαλούμενος στο εξής “e-Ε.Φ.Κ.Α.”. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)», νοείται ο «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.)».

Εξάλλου, με το άρθρο 1 του π.δ/τος 8/2019 («Οργανισμός Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης: e-ΕΦΚΑ») (ΦΕΚ τ. Α' αριθμ. 8/23.01.2019), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 52 του ν. 4387/2016, προβλέπεται: «Αποστολή του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) είναι η δημιουργία ενός πρότυπου, αποτελεσματικού και βιώσιμου μοντέλου κοινωνικής ασφάλισης, με γνώμονα τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της κοινωνικής ενημερίας θέτοντας ίσους κανόνες για όλους. Για την επίτευξη των παραπάνω ο ΕΦΚΑ προωθεί: 1. Την προστασία των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων, την εξάλειψη της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας, την ασφάλεια και υγεία στην εργασία. 2. Τη χορήγηση κύριας σύνταξης, λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου καθώς και των λοιπών παροχών που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία. 3. Την προσφορά ποιοτικών και αποτελεσματικών υπηρεσιών». Τέλος, με το άρθρο 2 προβλέπεται η διάρθρωση των Υπηρεσιών του e-ΕΦΚΑ σε επιμέρους οργανικές μονάδες επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης, Διεύθυνσης και Τμήματος, ενώ με το άρθρο 85 προβλέπεται η κατάταξη του προσωπικού σε συγκεκριμένους κλάδους και κατηγορίες.

Από το σύνολο των ως άνω διατάξεων αφενός μεν δεν προκύπτει, ούτε κατ' ελάχιστον, η αρμοδιότητα του e-ΕΦΚΑ να επιμορφώνει και να πιστοποιεί ιδιώτες επαγγελματίες, αφετέρου δε, δεν προκύπτει συνάφεια των καθηκόντων των υπηρετούντων σε αυτόν με τα εν λόγω καθήκοντα επιμόρφωσης και

πιστοποίησης. Πράγματι, ουδείς κλάδος ή κατηγορία υπαλλήλων του φορέα σχετίζεται με τα εν λόγω αντικείμενα, τα οποία επιχειρείται το πρώτον να ανατεθούν στον e-ΕΦΚΑ, χωρίς η δυνατότητα αυτή να προβλέπεται ούτε στην εξουσιοδοτική διάταξη με βάση την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε να προκύπτει από έτερη νομοθετική διάταξη. Είναι δε σαφές ότι όταν η νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 255 παρ. 7 του ν. 4798/2021 αναφέρεται σε ορισμό του «φορέα επιμόρφωσης» και του «φορέα πιστοποίησης» εννοεί ασφαλώς εκείνους τους φορείς για τους οποίους προβλέπεται η δυνατότητα ή η αρμοδιότητα ανάληψης τέτοιων αρμοδιοτήτων. Επομένως, η προσβαλλόμενη Απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω ελλείψεως νομίμου ερείσματος και για υπέρβαση των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν θεωρούνταν ότι ήταν εν προκειμένω δυνατή η ανάθεση στον e-ΕΦΚΑ τέτοιων αρμοδιοτήτων, η υπόψη ρύθμιση του θέματος δεν θα μπορούσε να αποτελεί αντικείμενο Υπουργικής Αποφάσεως αλλά μόνον προεδρικού διατάγματος, αφού δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά ειδικότερο θέμα ή θέμα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό, κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. β' Συντ., δεδομένου μάλιστα ότι η εξουσιοδοτική διάταξη δεν προβλέπει τη δυνατότητα καθορισμού το πρώτον τέτοιων αρμοδιοτήτων του e-ΕΦΚΑ, αλλά παρέχει εξουσιοδότηση για την ορισμό του φορέα επιμόρφωσης και πιστοποίησης. Για τον λόγο αυτό, η προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω παραβιάσεως των ορισμών του άρθρου 43 παρ. 2 Συντ.

Για τους λόγους αυτούς
και όσους θα προσθέσουμε νομίμως

ΖΗΤΟΥΜΕ

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση ακυρώσεως.
2. Να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 45891/02.07.2021 Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ως και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.
3. Να καταδικαστεί το Δημόσιο στη δικαστική δαπάνη μας.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥΣ

ΔΙΑΤΑΓΗΣ

1. Όπως προκύπτει εν πρώτοις από το περιεχόμενο της κρινομένης αιτήσεως ακυρώσεως, οι λόγοι ακυρώσεως που αφορούν ιδίως την έλλειψη νομίμου ερείσματος της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και της υπέρβασης των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, κατά το μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης που αφορά τον καθορισμό του ε-ΕΦΚΑ ως φορέα επιμόρφωσης και πιστοποίησης των ιδιωτών επαγγελματιών, είναι, κατά την άποψή μας, **προδήλως βάσιμοι**. Για τον λόγο αυτό συντρέχει λόγος για τη χορήγηση αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλομένης πράξεως.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 6 του π.δ/τος 18/1989: «*H αίτηση ανάστολής εκτέλεσης γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακυρώσεως...*».

Περαιτέρω, όπως έχει κριθεί από την Ολομέλεια της Επιτροπής Αναστολών του Δικαστηρίου Σας: «*Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 20 παρ. 1, 94 και 95 του Συντάγματος συνάγεται ότι ο κοινός νομοθέτης υποχρεούται να εξασφαλίζει την δυνατότητα έννομης προστασίας έναντι των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών. Η προστασία αυτή, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, δεν αφορά μόνο την οριστική επίλυση της ένδικης διαφοράς, δηλαδή την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί του κυρίου ενδίκου βοηθήματος, αλλά περιλαμβάνει και την προσωρινή δικαστική προστασία, δηλαδή την λήψη του μέτρου που κρίνεται κατάλληλο για να αποσοβηθεί η ανεπανόρθωτη βλάβη που κατά περίπτωση συνδέεται με την άμεση εκτέλεση της διοικητικής πράξης, ήτοι για να αποσοβηθεί η ματαίωση του σκοπού, για τον οποίο παρέχεται το κύριο ένδικο βοήθημα (πρβλ. Ε.Α. 718/1993, 57/2009 κ.ά.). Ως «ανεπανόρθωτη» δε βλάβη, η αποσόβηση της οποίας καθιστά, κατά τα προεκτεθέντα, συνταγματικά επιβεβλημένη την παροχή προσωρινής προστασίας, νοείται όχι μόνον η κατά κυριολεξίαν μη αναστρέψιμη, αλλά και εκείνη, της οποίας η αποκατάσταση, υπό τις συγκεκριμένες οικονομικές και λοιπές συνθήκες, είναι για τον διάδικο δυσχερής σε*

τέτοιο βαθμό, ώστε να αδυνατεί πράγματι να την επιτύχει. Υπό την έννοια αυτή, άλλωστε, χρησιμοποιήθηκε στον νόμο (άρθρο 52 του π.δ. 18/1989, Α. 8, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999, Α 112 και άρθρο 202 του ΚΔΔ, πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 34 του ν. 3900/2010) και στην νομολογία της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως ισοδύναμη της «ανεπανόρθωτης», η έννοια της «δυσχερώς επανορθώσιμης» βλάβης» (Σ.τ.Ε. Ε.Α. Ολομ. 496/2011).

Ακόμη, έχει κριθεί ότι «κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 20 παρ. 1 και 95 του Συντάγματος, η αξίωση πρὸς παροχὴ εννόμου προστασίας ἐναντὶ των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών Αρχών εκτείνεται καὶ στην προσωρινή έννομη προστασίᾳ, τη λήψη δηλαδή του κατάλληλου μέτρου, προκειμένου να αποσοβηθεί η ανεπανόρθωτη βλάβη που κατά περίπτωση συνδέεται με την ἀμεση ἐκτέλεση διοικητικῆς πράξης» (Σ.τ.Ε. Ε.Α. 590/2010, 837/2009, 967/2007, 797/2007, 292/2004, 984/2003 κ.ά.).

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, τυχόν ἀμεση ἐκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξεως θα επιφέρει δυσχερώς επανορθώσιμη ή ακόμη ανεπανόρθωτη βλάβη. Ειδικότερα, τυχόν ἀμεση εφαρμογή της προσβαλλόμενης απόφασης θα πλήξει ανεπανόρθωτα τον δημόσιο χαρακτήρα της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, που αποτελεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου Σας, εγγύηση υπέρ των υποχρεωτικώς ασφαλισμένων. Πράγματι, χλιάδες συντάξεων πρόκειται να εκδοθούν με αποφάσεις απονομής σύναξης και με προσυνταξιοδοτικές βεβαιώσεις που θα έχουν εκδώσει ιδιώτες, γεγονός που θα αναιρέσει στην πράξη τον δημόσιο (κρατικό) χαρακτήρα της υποχρεωτικής ασφάλισης και μάλιστα στον πυρήνα της λειτουργίας της. Πέραν τούτου, οι υπάλληλοι του e-ΕΦΚΑ θα αναγκασθούν να αναλάβουν πρόσθετα καθήκοντα που δεν προβλέπονται στον νόμο ως επιμορφωτές των ιδιωτών επαγγελματιών και πιστοποιητές αυτών, ήτοι καθήκοντα για τα οποία δεν έχουν εξουκείωση. Εξάλλου, ο τρίτος εξ ημών θα αναγκασθώ, προκειμένου να δυνηθώ να λάβω τις εκ του νόμου προβλεπόμενες συνταξιοδοτικές παροχές μου, να αναθέσω σε πιστοποιημένο δικηγόρο ή λογιστή την υπόθεση εκδόσεως των σχετικών αποφάσεων απονομής των συνταξιοδοτικών παροχών μου, με συνέπεια να αποστερηθώ των εγγυήσεων ορθότητας και αντικειμενικότητας που μου παρέχουν οι μόνιμοι

υπάλληλοι του e-ΕΦΚΑ όσον αφορά τον υπολογισμό των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης και το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών μου (κύρια και επικουρική σύνταξη). Παραλλήλως, θα υποστώ την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που με αφορούν (λ.χ. στοιχεία ταυτότητας, οικογενειακό ιστορικό, επαγγελματικό και υπηρεσιακό ιστορικό μου κ.ο.κ.) από ιδιώτες και όχι από φορείς κρατικής εξουσίας όπως είναι οι υπάλληλοι του e-ΕΦΚΑ. Πρωτίστως όμως, θα αποστερηθώ, της εγγυήσεως που μου προσφέρει ο δημόσιος – κρατικός χαρακτήρας του e-ΕΦΚΑ κατά το κρίσιμο για τα συμφέροντά μου στάδιο της απονομής της συντάξεώς μου και του καθορισμού του ύψους αυτής, ενώ δεν θα δυνηθώ να προσβάλω τις εν λόγω πράξεις των ιδιωτών ακόμη και σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα κατά την έκδοσή τους, εφόσον μάλιστα παρέλθει δεκαετία από αυτήν.

Δεν πρέπει να παραβλέπεται εξάλλου ότι ουδείς λόγος δημοσίου συμφέροντος συντρέχει εν προκειμένω για την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξεως, ήτοι για την εκτέλεσή της πριν να κριθούν από το Δικαστήριο Σας οι ως άνω ισχυρισμοί μας, δεδομένου κυρίως ότι: α) Προέχον λόγος δημοσίου συμφέροντος (ο οποίος θάλπεται μάλιστα συνταγματικά) αποτελεί η διαφύλαξη του δημόσιου χαρακτήρα της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, β) ο κρατικός φορέας κοινωνικής ασφάλισης οφείλει να εφαρμόσει λύσεις για την επιτάχυνση έκδοσης των συνταξιοδοτικών αποφάσεων με την εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων μηχανογράφησης και γ) πρώτιστες αρχές του Συντάγματος είναι η ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, καθώς και οι αρχές της διαφάνειας, της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και της οικονομικότητας, οι οποίες διακυβεύονται εν προκειμένω, σύμφωνα με όσα αναλυτικώς αναπτύσσονται με την κρινόμενη αίτηση αικυρώσεως.

Για τους λόγους αυτούς
και όσους θα προσθέσουμε νομίμως

ΖΗΤΟΥΜΕ

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση αναστολής εκτελέσεως.

2. Να ανασταλεί η ισχύς της υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 45891/02.07.2021 Αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ως και κάθε άλλης συναφούς πράξης της Διοίκησης.
3. Να μας χορηγηθεί προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης της ισχύος της προσβαλλομένης πράξεως.
4. Να καταδικαστεί το Δημόσιο στη δικαστική δαπάνη μας.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΡ.Ν. -ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΗΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΗΑΓΩ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ 30-32
ΑΘΗΝΑ, τηλ. 210-7222007**

**ΙΩΡΔΑΝΗΣ Α. ΠΡΟΥΣΑΝΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΑΜ ΔΣΑ:4947
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 5 Β ΠΑΠΑΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 2103214637 - 21032154247, FAX: 2103217465
ΑΦΜ: 013211977 - ΔΟΥ: Α ΑΘΗΝΩΝ
e-mail: prousanidis.i@dsa.gr**

Αποδεικτικό Κατάθεσης Δικογράφου

Κατηγ. εγγράφου : Αίτηση αναστολής - Βιβλίο Κατάθεσης Εισ. Δικογρ. Προσωρινής Δ. Π.

Αριθμός: ΕΔ233/2021 Σχετικό Εισαγωγικό: Ε1511/2021

Ημ/νία πρωτ. : 13/07/2021

Αιτών : ΣΩΜ. "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΙΚΑ ΕΤΑΜ" κ.λπ. 3

Καθ'ού : ΥΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Προσβ. Πράξη : 45891 (02/07/2021) / ΥΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρχή διαβίβ. :

Αρ. πρωτ. διαβ. :

Ημ/νία διαβ. :

Καταθέτης : ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ

Υπογράφοντες : ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ , ΠΡΟΥΣΑΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Παράβολο : 391428611951 0910 0088/13/7/2021

Κατάσταση : Πρωτοκολλημένο

Αρμόδιο Τμήμα :

Εθνικός Αριθμός:

Κωδικός παρακολούθησης υπόθεσης: 1846445773

[Με τον παραπάνω κωδικό μπορείτε να παρακολουθείτε την υπόθεσή σας μέσω του www.adjustice.gr (Υπηρεσίες)]

Ο Καταθέτης (υπογραφή)

A) Geschichtliche und geographische Verhältnisse des Landes. — Die geographischen Verhältnisse des Landes sind sehr einfach. Es besteht aus einer einzigen Insel, welche von dem Meer umgeben ist. Die Insel ist von Norden nach Süden ungefähr 100 Kilometer lang und von Westen nach Osten ungefähr 50 Kilometer breit. Die Küste ist sehr steil und felsig, so dass es schwer ist, einen Hafen zu finden. Die Insel ist vollständig bewaldet mit tropischen Bäumen wie Palmen, Eukalyptus und anderen. Die Flüsse sind klein und fließen direkt ins Meer. Die Erde ist sehr fruchtbar und eignet sich gut für den Anbau von Reis und anderen landwirtschaftlichen Produkten. Die Bevölkerung ist sehr klein und besteht hauptsächlich aus Einheimischen, welche die Sprache des Landes sprechen. Sie leben in kleinen Dörfern und haben eine einfache Lebensweise.

Geographie und Geologie des Landes

Die geographische Lage des Landes ist im Südosten Asiens. Es liegt zwischen den Philippinen im Norden und Neuguinea im Süden. Die Insel ist von einem Gebirgszug im Westen begrenzt, welcher die höchsten Berge des Landes bildet. Der höchste Berg ist der Mount Apo, der 2954 Meter hoch ist. Im Osten der Insel befindet sich ein großer See, der Lake Sebu. Der See ist ungefähr 10 Kilometer breit und 20 Kilometer lang. Die Küste ist sehr steil und felsig, so dass es schwer ist, einen Hafen zu finden. Die Insel ist vollständig bewaldet mit tropischen Bäumen wie Palmen, Eukalyptus und anderen. Die Flüsse sind klein und fließen direkt ins Meer. Die Erde ist sehr fruchtbar und eignet sich gut für den Anbau von Reis und anderen landwirtschaftlichen Produkten. Die Bevölkerung ist sehr klein und besteht hauptsächlich aus Einheimischen, welche die Sprache des Landes sprechen. Sie leben in kleinen Dörfern und haben eine einfache Lebensweise.